

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 121, ЧИСЛО 44, П'ЯТНИЦЯ, 31 ЖОВТНЯ 2014 РОКУ

1893

Vol. 121, No. 44, FRIDAY, OCTOBER 31, 2014

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Дежа в'ю 1917-го і кількох наступних...

Петро Часто

Кожну значну подію сьогоднішнього дня легше зрозуміти, вдавшись до аналогій з днем вчорашнім. Від початку московської агресії вже не один раз спливало на поверхню української, і не тільки, суспільної думки порівняння з 1938 роком, коли фашистська Німеччина безцеремонно і безборонно відшматувала частину чеської території. Паралелей у трикутнику Гітлер-Сталін-Путін більш ніж досить.

Проте нинішня українська ситуація має точніші аналоги у дещо дальшій історії, а деякі деталі повторюються дослівно – і виникає враження, що між подіями, віддаленими одна від одної на сторіччя, запав час, щез. Ста роки мовби й не було, бо вони нічого не змінили.

Отже, 20 жовтня Міністер закордонних справ Російської Федерації Сергій Лавров в інтерв'ю для російського телеканалу „НТБ“ заявив буквально таке: „Ми не можемо втратити Україну“. Як гарно! Україна, бач, – їхня! Від 1991 року б'ють себе в груди, що поважають її незалежність і державний суверенітет – і раптом кажуть, що не можуть її втратити. Тобто, іншими словами, що вона була і залишається їхньою, а тепер, мовляв, виникла загроза її втрати – з вини якихось там майданних радикалів.

Московській завойовницькій дипломатії легше дихається, коли вона бреше сама собі, коли її „раскосие і жадние глаза“ (за Олександром Блоком) не бачать української нації і її багатомільйонних жертв на вівтарі свободи, нації, котра й сьогодні готова швидше вмерти стоячи, ніж жити на колінах. Не бачать України, котра ніколи не була їхньою, не була з ними, а все – під ними, все в брутальній залежності, зверху притрушеної словесною оманю. „Україна для нас – найближча, це братський народ, що має спільні з нами історичні, культурні, світоглядні та цивілізаційні корені, не кажучи вже про мову і літературу“, – в тому ж інтерв'ю плів далі нісенітницю провідний невіглас російської дипломатії.

А яке ж знайоме це сатанинське лукавство! З нього, з фарисейського загравання з українцями, починався соціалістичний експеримент більшовиків, який згодом перетворив ХХ ст. в суцільну трагедію. „Якщо Фінляндія, Польща, Україна відокремляться від Росії, в цьому нічого поганого нема. Що тут поганого? Хто так скаже, той шовініст“, – писав Ленін в 1917 році, готуючи страшне ошуканство довірливим українцям.

А це вже Ленін 1918 року: „Втратити Україну – означає для нас втратити голову! Прошу вжити негайних заходів і надати в розпорядження товариша Тер-Арутюнянца 2,000 матросів для збройних дій проти буржуазної Центральної Ради“.

А це вже Ленін 1919-го: „Запаси хліба на

(Закінчення на стор. 12)

Нова Верховна Рада – крок до нової України

КИЇВ. – 26 жовтня в Україні відбулися позачергові вибори до Верховної Ради. Очевидно, що війна на сході країни й економічні труднощі спричинили не найвищу участь виборців у голосуванні – менш ніж 60 відс. Найактивнішим виявився електорат Львівської, Івано-Франківської, Тернопільської та Волинської областей, найпасивнішим – у Луганській і Донецькій областях.

Вибори відбувалися за старою системою, за якою 225 депутатів обираються пропорційно за партійними списками, а інші 225 – в мажоритарних одномандатних округах.

Отже, за партійними списками до українського парламенту VIII скликання перше місце за кількістю голосів одержала партія „Народний фронт“ (22.17 відс.), друге – партія „Блок Петра Порошенка“ (21.82 відс.), далі ідуть партія „Самопоміч“ (11.01 відс.), „Опозиційний блок“ (9.35 відс.), Радикальна партія (7.44 відс.), Всеукраїнське об'єднання „Батьківщина“ (5.68 відс.).

Разом з кандидатами, котрі перемогли на мажоритарних округах, більшість все ж магіме „Блок Петра Порошенка“ – приблизно 130 осіб, а „Народний фронт“ – тільки близько 80 депутатів.

Великою новиною є те, що виборці України не дозволили прорватися до парламенту кандидатам від Комуністичної партії, котра дотепер була однією з найбільш деструктивних, антиукраїнських політичних сил в Україні. Після того, як стали відомі висліди „екзит-полів“ щодо виборів, Президент П. Порошенко написав у своєму „Твіттері“: „Понад три чверти виборців, які взяли участь у голосуванні, потужно та безповоротно підтримали курс України на Європу. Дуже важливий, символічний підсумок: народний суд, вищим від якого є лише суд Божий, виніс смертний вирок Комуністичній партії України. Вперше за 96 років в українському парламенті не буде комуністів“. Щоправда, не пощастило на цей раз і „Свободі“, і „Громадянській позиції“ Анатолія Гриценка і „Сильній Україні“ Сергія Тігіпка.

На жаль, і ці вибори привели у Верховну Раду таких більш ніж сумнівної політичної і

моральної якості діячів, як колишні найревніші прибічники Віктора Януковича, тепер об'єднані в „Опозиційний блок“, справедливо названий в пресі „реінкарнацією Партії Регіонів“ – Нестор Шуфріч, Сергій Львовичкін, Наталя Королевська, Юрій Бойко та інші.

Загальні результати виборів свідчать, що жодна з політичних сил не дістала монопольного мандату на формування депутатської більшості. З цього можна зробити висновок, що вся українська політика буде після цих виборів ґрунтуватися на спілці чи співпраці двох найбільших сил – партій „Блок Петра Порошенка“ і „Народного фронту“. Третім членом парламентської коаліції стане, найімовірніше, партія „Самопоміч“ на чолі з міським головою Львова Андрієм Садовим.

Щодо порушень на виборчих дільницях, то їх було значно менше, ніж у 2012 році, але в цілому без них не обійшлося. Органи внутрішніх справ того дня отримали майже 400 повідомлень про підкупи виборців, розповсюдження незаконних агітаційних матеріалів, пошкодження бюлетенів, оприлюднення неправдивих відомостей тощо.

В день виборів позиції українських захисників у зоні Антитерористичної операції бойовики сепаратистських Донецької і Луганської „республік“ обстріляли 18 разів. В самому Донецьку бойовики відкрили вогонь у групу людей, котрі шукали виборчу дільницю, аби проголосувати.

Не відкрилися виборчі дільниці в місті Щастя під Луганськом, так що жоден вояк з добровольчого батальйону „Айдар“, який підпорядковується Міністерству оборони, не зміг проголосувати.

Загалом у голосуванні в парламентських виборах взяло участь майже 10 тис. українських військовиків.

Відразу наступного дня, 27 жовтня, головною в українських засобах масової інформації стала тема нової парламентської коаліції. На зустрічі з журналістами провідник партії „Блок Петра Порошенка“ Юрій Луценко

(Закінчення на стор. 14)

Вислід позачергових парламентських виборів в Україні 26 жовтня 2014 року

Перелік партій, чії кандидати увійшли до складу Верховної Ради восьмого скликання.

„НАРОДНИЙ ФРОНТ“ – 22.17 відс.

„БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА“ – 21.81 відс.

Об'єднання „САМОПОМІЧ“ – 10.99 відс.

„ОПОЗИЦІЙНИЙ БЛОК“ – 9.38 відс.

Радикальна партія – 7.44 відс.

„БАТЬКІВЩИНА“ – 5.68 відс.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Готували заколот в Одесі

ОДЕСА. – Служба безпеки України викрила та затримала 24 жовтня злочинну групу, яку створили та фінансували російські спецслужби. Ватажок групи, мешканець Одеси на прізвище „Скат“ був завербований співробітником Генерального штабу Збройних сил Росії Г. Степановим, який з Москви передавав таємними каналами зв'язку інструкції та готівку для організації антиукраїнської діяльності. Основним завданням цієї групи було підбурити мешканців регіону до злочинів проти конституційного ладу, спровокувати проголошення так званої „Одеської народної республіки“, організувати незаконні збройні формування з числа підготовлених найманців. „Скат“ підтримував зв'язок з групою Ігоря Безлера з Горлівки, до якого особисто виїжджав за інструкціями. Горлівське бандформування за погодженням з російськими спецслужбами мало надавати одеській групі зброю та вибухівку для організації терактів в Одесі у листопаді-грудні цього року, гроші на виготовлення друкованої продукції та оплати блогерів, які поширювали антиукраїнські матеріали в Інтернеті. Під час обшуків вилучено вибухівку, детонатори, зброю та боєприпаси, листівки антиукраїнського змісту, засоби зв'язку, матеріали таємного листування. („Укрінформ“)

Четвертий конвой рушив з Росії

МОСКВА. – 28 жовтня 100 вантажних авт, які, згідно з заявою російської влади, везуть харчі, медикаменти, питну воду та будівельні матеріали, виїхали з Підмосков'я на Донбас. Це четвертий російський конвой з „гуманітарною допомогою“. Росія офіційно не повідомляла українську сторону про намір відправити конвой до Луганської та Донецької областей. Про це заявив речник Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони Андрій Лисенко. До цього російські вантажівки перетинали кордон без згоди української влади і без супроводу представників Міжнародного комітету Червоного Хреста. Повертаючись до Росії, вони вивозили військове устаткування і тіла убитих в Україні російських вояків. (УНІАН)

32-ий блокпост не існує

СМІЛЕ, Донецька область. – 27 жовтня відбулося відведення українського війська з блокпосту ч. 32 в районі селища Сміле, де 110 українських вояків оточували разом з сепаратистами російські десантники 34-го псковського полку, чеченці, серби та донські козаки. Поле довкруг блокпосту заміновано. Відхід відбувся без втрат, разом з технікою та озброєнням. На цій ділянці протягом боїв від вересня загинуло понад 10 осіб. Наразі відбувається розпізнання загиблих та з'ясування долі військових, що офіційно вважаються зниклими безвісти. Воякам надається психологічна та медична допомога. („Українська правда“)

Кобзон розважав терористів

ДОНЕЦЬК. – Народний артист СРСР Йосип Кобзон 27-28 жовтня виступив з концертами в Донецьку і Луганську. Українська влада заборонила співакові в'їзд до України, але Й. Кобзон заявив, що їде „до себе на батьківщину, до прекрасних людей“. В Оперному театрі Донецька артист співав гімн самопроголошеної „Донецької народної республіки“. Й. Кобзона бойовики призначили „почесним консулом ДНР“ у Російській Федерації. На початку вересня депутати Дніпропетровської міської ради позбавили Й. Кобзона звання почесного громадянина Дніпропетровська, яке йому було присвоєно в 1995 році. („Укрінформ“)

Росія редагує українську мову

МОСКВА. – 28 жовтня Міністерство зв'язку і масових комунікацій Росії оприлюднило намір заборонити російським засобам масової інформації писати „в Україні“, оскільки ще у 1993 році уряд України визнав нормативними варіантами „в Україну“, „з України“. Росія вважає, що треба писати „на Україну“ як „на околицю“. Росіяни вважають написання „на Україні“ історично усталеним. (УНІАН)

Ізраїль готує безпілотники

Світлана Глаз

ЄРУСАЛИМ. – 22-23 жовтня відбулася дводенна робоча візита Міністра закордонних справ України Павла Клімкіна до Держави Ізраїль. Міністер провів двосторонні зустрічі з Прем'єр-міністром Біньяміном Нетаньягу, спікером Кнесету Юлієм Едельштайном, Міністром закордонних справ Авігдором Ліберманом і головою Комітету Кнесету з питань закордонних справ і оборони Зеєвом Елькіним.

У ході зустрічей обговорено пляни щодо дальшого розвитку українсько-ізраїльських взаємин у політичній, торговельно-економічній та культурно-гуманітарній сферах, домовлено про проведення в 2015 році Днів української культури в Ізраїлі та Днів ізраїльської культури в Україні.

Міністер провідав українців, які отримали важкі поранення під час Революції гідності та антитерористичної операції у східних регіонах України, і наразі перебувають у клініці „Каплан“ міста Реховот.

П. Клімкін вів переговори щодо придбання ізраїльських безпілотних літаків, які могли б вести постійне спостереження у зоні конфлікту на

сході України. Ізраїль – один зі світових лідерів на ринку безпілотної літальної техніки, який поступається за обсягами її продажу лише США.

У 2012 році Ізраїль закупив в Україні 193 ракети і 32 пускові труби „Ігла-1“ (SA-16 за класифікацією НАТО). Двома роками раніше Україна поставила Ізраїлю чотири ракети і дві пускові труби „Стріла-2“ (SA-7), а також 75 ракет і 10 пускових труб різних модифікацій комплексу „Ігла“. У 2008 році також в Україні була куплена одна система залпового вогню „Град“ (BM-21).

22 жовтня відбулась зустріч П. Клімкіна з Патріярхом Єрусалимським Теофілом III. Міністер відзначив важливу роль провідника Єрусалимської церкви у просуванні ідей миру та єднання, запросив Патріярха відвідати Україну.

На Святій землі П. Клімкін помолився за єдину неподільну Україну та її європейське майбутнє, а також дав інтерв'ю провідним ізраїльським засобам масової інформації, відповів на запитання щодо майбутнього розвитку взаємин України та Ізраїлю.

П. Клімкін – росіянин, народився 1967 року в Курську, 1991 року закінчив у Москві Фізико-технічний інститут, згодом переїхав в Україну.

Спостерігачі від УККА побували на виборах

27 жовтня УККА видав заяву про відбуті вибори до Верховної Ради.

Місія міжнародних спостерігачів на виборах від Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) проводила спостереження на дострокових виборах до Верховної Ради України в дев'яти регіонах, зокрема у Дніпропетровській, Харківській, Київській, Львівській, Миколаївській, Одеській, Закарпатській, Запорізькій та Житомирській областях, а також у закордонних виборчих дільницях у США та Ірландії. Очолювали делегацію президент УККА Тамара Олексій та віце-президент Андрій Футей. Усі учасники делегації УККА приїхали до України за свої власні гроші.

Довгостроковий головний спостерігач від УККА Ріно Доменіко відзначив, що Центральна виборча комісія була відкрита до співпраці і робила все можливе, аби виборчий процес був прозорим і демократичним. Також дуже важливою була вперше застосована цього року електронна звітність спостереження за виборчим процесом, що дозволяє подавати інформацію в режимі реального часу.

Спостерігачі від УККА не бачили випадків застосування та використання адміністративного ресурсу, всі кандидати і політичні партії мали вільний доступ до засобів масової інформації на відміну від попередніх парламентських виборів 2012 року.

105 спостерігачів від УККА відвідали 300

виборчих дільниць в міських та сільських місцевостях і, незважаючи на незначні порушення, вважають, що дочасні вибори народних депутатів України 26 жовтня проводилися прозоро та вільно згідно з демократичними стандартами. Місія підтверджує, що позачергові вибори 26 жовтня відповідали міжнародним стандартам вільних і справедливих виборів та відображають волевиявлення українського народу.

УККА хоче відзначити зусилля Центральної виборчої комісії, спрямовані на забезпечення права кожного українця проголосувати. Через війну на сході України і намагання проросійських терористів зірвати парламентські вибори в Донецькій та Луганській областях, менше 10 відс. українців були позбавлені права голосу в цих регіонах України.

УККА сподівається, що новообрані депутати Верховної Ради України якнайшвидше створять коаліцію та оберуть коаліційний уряд для проведення необхідних реформ направлених на подолання корупції, верховенства та стабілізацію ситуації в країні, що сприятиме руху України до Євроатлантичної спільноти.

УККА дякує усім спостерігачам, які витратили час і гроші, щоб взяти участь у спостережній місії. Їх самовіддана праця та прихильність до України задля її демократичного розвитку є неоціненою і заслуговує на щире повагу.

США підтримуватимуть зусилля України

22 жовтня до „Свободи“ надійшла вміщена нижче заява Посольства США в Україні напередодні виборів Верховної Ради.

Якісно підготувати і добре провести вибори – непросте завдання для будь-якої країни. Зараз, коли громадяни України готуються ввдуже цього року піти на виборчі дільниці, ми сподіваємося від уряду України і всіх політичних партій дотримання їхнього наміру провести парламентські вибори у відповідності до міжнародних норм і з повагою до базових прав і свобод українців. Сюди входить і чітка згода усіх задіяних у виборчому процесі, що різноманітні „звичні практики“, що псували попередні парламентські вибори, в тому числі насильство і залякування, не будуть толеруватися ні перед днем голосування, ні у сам день виборів, ні після нього. Сполучені Штати готові працювати з усіма політичними партіями і лідерами, які

відкидають подібні прийоми і працюють в ім'я успішного волевиявлення 26 жовтня.

Ми захоплюємося Україною і українським народом за те що, незважаючи на численні виклики, які постали зараз перед країною, налаштованість підтвердити відданість країні демократичному процесові залишається непопорушною, і ми готові співпрацювати з новим українським парламентом у боротьбі проти корупції і задля просування реформ. Сполучені Штати продовжуватимуть підтримувати зусилля українців самостійно визначати своє майбутнє в Європі і розбудовувати більш згуртовану, безпечну, незалежну і зможну Україну. Ми також залишаємося відданими роботі з Україною та іншими партнерами заради віднайдення мирного розв'язання поточного конфлікту на сході України.

Посольство США в Україні

Переходимо на зимовий облік часу

У неділю 2 листопада, о 2-ій год. ночі, в США впроваджується зимовий облік часу, для чого стрілки годинників треба буде перевести на одну годину назад.

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Найгірші та найкращі партійні програми

Чи Революція гідності і війна на сході України зробили передвиборні партійні програми конкретнішими, глибшими, новішими? На це запитання відповідає у нижче вміщеній статті відомий український філософ і політичний експерт СЕРГІЙ ДАЦЮК.

Так сталося, що українська еліта практично ніколи не переймалася написанням ґрунтовних програм, а тим більше їх послідовним виконанням. З програмною діяльністю наші партії не мають жодних справ навіть на виборах – їх пишуть „піарники“: в основному як декларації.

Практично всі українські програми, що були виписані та хоч трохи виконані, здійснювалися не партіями, а урядом; розроблялися не в Україні; виконувалися урядом під зовнішнім тиском – Міжнародного валютного фонду, Європейського союзу, Росії, США.

Цього разу ми маємо справу з більш-менш серйозним ставленням хоч деяких партій до програмування своєї діяльності. Це, звичайно, не означає, що все заявлене буде виконано, але з огляду на те, що деякі програмні пропозиції на декларативному рівні прийняття законів уже виконуються, у мене виник стриманий оптимізм.

Щоб порівняти партійні програми, розгляну винятково програми тих партій, які, згідно з останніми соціологічними опитуваннями, проходять у парламент. Окрім того, я розташував їх у порядку зростання моїх симпатій до тих чи інших програм за такими критеріями оцінки: логічність-суперечливість; декларативність-конкретність; традиційність-іноваційність.

Найгіршою за своєю суперечливістю, декларативністю та відірваністю від життя є програма „Опозиційного блоку“. Тези програми є явно реакційними і звинувачувальними щодо влади, хоча представники саме цієї партії призвели до кризи в Україні, перебиваючи на владних посадах чи бізнесових позиціях (вони, очевидно, звинувачують самі себе). Деякі тези є просто шкідливими для України, як от критика люстрації чи заклик до забезпечення стабільності, що під час революції та війни виглядає як контрреволюційна чи зрадницька теза. Програма є декларативною, без жодної конкретики. Пропозиції традиційні (мова, регіоналізм) або запозичені від інших партій (реформи, децентралізація).

Дещо конкретнішою, але все одно дуже поганою, є програма „Сильної України“. Тези програми містять сумнівні пропозиції, як от регіоналізація управління, тобто своєрідний евфемізм федералізму, що посилюється ідеєю збереження регіональних (обласних) рад, чи пріоритети реформування збройних сил – „висока платня і соціальний захист вояків і офіцерів, впрова-

дження сучасних типів озброєнь“. В той час, як пріоритети такої реформи – високий рівень обороноздатності країни, поява військової теорії та стратегування, професійний вишкіл підрозділів з професіями сучасної війни (спецназ, розвідка, диверсійні загони, кібервійська). Також сумнівною виглядає теза економічного патріотизму (своєрідний патерналізм), яка в принципі не поєднувана (тобто суперечить) наступній тезі – економічної свободи (патерналізм означає обмеження економічної свободи). Теза боротьби з корупцією виписана декларативно. Глава 3 – „Соціальний порятунок та боротьба з безробіттям“ геть не враховує реальну ситуацію революції та війни, бо написана мовби п'ять років тому.

Радикальною, патріотичною, але дуже декларативною є програма „Радикальної партії Олега Ляшка“. В принципі програма відповідає основній ознаці цієї партії – чистий популізм. Але хотілося б хоч якоїсь конкретики. „Корупцію на вила!“ – це добре, але на які вила і яку саме корупцію треба настроювати? Теза про десепаратизацію правильна, але відсутні якінебудь пояснення, що це таке і як цього досягати. Також незрозумілою є в цьому тексті теза про повернення ядерного статусу України. Сама по собі теза є унікальною для наших партій, бо жодна інша партія не спромоглася на таку заяву, але в такому вигляді і в такому місці програми це не виглядає серйозно. Через декларативність програми не можна зрозуміти, хто такі „прості люди“ і чому саме економіка має бути для них. Середня кляса – це прості люди? Ніби не прості, бо забезпечені. Але економіки розвинутих країн будуються саме задля середньої кляси, а не простих людей.

Більш-менш конкретною, але дуже суперечливою і незрозумілою, є партійна програма „Блоку Петра Порошенка“. Водночас вона є дуже декларативною. „Перезавантаження влади“ – це не програмний термін, в той же час люстрація згадується в програмі винятково щодо „судових, правоохоронних, податкових і митних органів“, чого явно не досить. Так само передбачається зберегти обласні ради в Україні, що поєднує цю позицію з регіоналізацією управління „Сильної України“ і явно не відповідає ідеї децентралізації. Децентралізація влади виписана непогано, але як при цьому вдасться зберегти задекларовану унітар-

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ **Вибори усунули Компартію**

КИЇВ. – „Українці ухвалили смертний вирок Комуністичній партії України, надали кредит довіри владі та проголосували за європейський вибір“, – так Президент Петро Порошенко 27 жовтня оцінив результати позачергових виборів до Верховної Ради. Вперше за 96 років в українському парламенті не буде комуністів. Провідник Комуністичної партії Петро Симоненко сказав, що він упевнений у проходженні його партії до Верховної Ради на наступних виборах. („Укрінформ“, „Українська правда“)

■ **Дипломатичний статус для Савченко**

МОСКВА. – 27 жовтня Басманний суд Москви розглядав клопотання слідства про продовження арешту українки Надії Савченко, яку на засідання суду не привезли через те, що вона перебуває під психіатричною експертизою. Суд продовжив її ув'язнення до лютого 2015 року. Н. Савченко, яка воювала на Донбасі на боці української армії, звинувачують у причетності до вбивства російських журналістів біля Луганська. У Києві її вини не визнають і вважають Н. Савченко військовополоненою. Партія „Батьківщина“ вирішила включити Н. Савченко в склад делегації Верховної Ради до Парляментської Асамблеї Ради Європи. „Дипломатичний статус дозволить наполягати на негайному її звільненні“, – сказала Юлія Тимошенко. Але адвокат Н. Савченко Марк Фейгін вважає, що це не гарантуватиме їй звільнення, хоча може пом'якшити вирок. (Bi-Bi-Ci)

■ **Нові посадові призначення**

КИЇВ. – Президент України Петро Порошенко 15 жовтня призначив Валерія Гелетея начальником Управління державної охорони України. 13 жовтня призначені нові начальники управління Служби безпеки України: Володимир Захарець – в Тернопільській області, Валерій Мечкало – в Рівненській області, Володимир Пахнюк – в Житомирській області. Призначено Вадима Вахрушева Послом України в Королівстві Савдійська Арабія, Олега Шамшура – Послом України у Французькій Республіці, Андрія Децицю – Послом України в Республіці Польща. Ігоря Смешка призначено головою Комітету з питань розвідки при Президентові України. 23 жовтня призначено Віктора Назаренка головою Державної прикордонної служби України. (Офіційне представництво Президента України)

■ **Встановлена нова медала**

КИЇВ. – З метою гідного відзначення громадян з нагоди 70-ої річниці визволення України від нацистів Президент України Петро Порошенко 28 жовтня установив медалю „70 років визволення України від фашистських загарбників“, якою будуть відзначені учасники бойових дій 1941-1945 років, інваліди війни, колишні неповнолітні в'язні концентраційних таборів, ґетто, інших місць примусового тримання, створених Німеччиною та її союзниками в період Другої світової війни, а також діти, які народилися в зазначених місцях примусового тримання їх батьків. Вручення медалі проводитиметься в урочистій обстановці. (Офіційне представництво Президента України)

■ **Україна осуджує заяви Москви**

КИЇВ. – У Міністерстві закордонних справ (МЗС) України вважають деструктивними і провокаційними заяви російських посадовців щодо проведення бойовиками „ДНР“ та „ЛНР“ виборів, запланованих на 2 листопада. Про це заявив 28 жовтня на брифінгу речник МЗС України Євген Перебийніс. Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров заявив, що Росія готова визнати результати „виборів“ у самопроголошених республіках. Також пресекретар президента Росії Дмитро Песков заявив, що у Росії немає причин для того, щоб не визнавати „вибори“, заплановані бойовиками на Донбасі. Водночас США і Євросоюз заявили, що ця акція буде порушенням мінських домовленостей. (УНІАН)

Названо винних у трагедії під Іловайськом

КИЇВ. – Тимчасова слідча комісія Верховної Ради з розслідування обставин трагедії під Іловайськом вважає, що в цих подіях винен экс-міністер оборони Валерій Гелетей і начальник Генерального штабу Віктор Муженко.

Зокрема, до трагедії призвели помилкові кадрові призначення в силовому блоці, неадекватні дії В.Гелетея і В. Муженка напередодні, а також те, що Президент Петро Порошенко не ініціював введення воєнного стану.

„Помилкові кадрові рішення істотно ускладнили обстановку, а неадекватні дії Міністра оборони Гелетея і начальника Генштабу – Головнокомандувача Збройних сил України Муженка привели до Іловайської трагедії“, – сказано у звіті.

На думку комісії, в результаті невиконання норм закону „Про оборону України“ щодо введення воєнного стану, не було створено єдиного центру організації оборони країни – ставку Верховного головнокомандувача – і як наслідок, не був введений у дію стратегічний плян для відбиття агресії проти України.

„Невведення воєнного стану призвело до дезорганізації управління військовими діями, що в значній мірі спровокувало іловайські події“, – сказано в тексті звіту. Комісія вважає, що рівень координації дії силових структур, навіть для умов АТО, був і залишається неза-

довільним. Незадовільно організовано роботу Генерального штабу з управління операцією.

У документі також наголошується, що пропозиції керівників секторів оборони не сприймалися, „рішення щодо них, як правило, не приймалися зовсім“.

Крім того, в документі сказано, що будь-які доповіді з зони бойових дій про реальну обстановку в секторах оборони, які „не відповідали переможним настроям“ В. Гелетея і В. Муженка, викликали повне несприйняття і відповідну агресію аж до звинувачень у блягузтві і до погроз кримінальним переслідуванням.

„Рішення керівництва за такими доповідями, необхідні для організації оборони та мінімізації втрат, до уваги не бралися“, – сказано в документі.

Прийняте в штабі АТО рішення про операцію в Іловайську не базувалося на перевірених розвідданих і не було забезпечено необхідними силами і засобами, наголошується у звіті Тимчасової слідчої комісії.

Як заявив голова комісії, депутат від „Батьківщини“ Андрій Сенченко, всім членам комісії підтримали звіт, а три – відмовилися.

Комісія продовжуватиме свою працю до завершення каденції Верховної Ради нинішнього скликання.

(„Українська правда“, 20 жовтня)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Путін – за ведмежу сутність Росії

МОСКВА. – Виступаючи 23 жовтня на засіданні дискусійного клубу „Валдай“, російський Президент Володимир Путін заявив, що Росія буде захищати свої інтереси, незважаючи ні на що. Один з його геополітичних перлів: „Пам'ятаєте чудову фразу: „Те, що дозволено Юпітеру, не дозволено бику“. Але ми не можемо погодитися з такими формулюваннями. Може, бикові й не дозволено, але я хочу вам сказати, що ведмідь ні в кого дозволу питати не буде“. Також В. Путін, ставлячи реальність з ніг на голову, звинуватив Західні держави в тому, нібито вони після розпаду СРСР вирішили, що можна не рахуватися з Росією і стали робити „все, що хочеться, взагалі не зважаючи ні на які правила“, маючи на увазі ту обставину, що Захід підтримує Україну і її територіальну цілісність. З приводу цього газета „Вашінгтон Пост“ висловила прямо протилежну думку: „На відміну від інших країн Центральної Європи, Росія ніколи не намагалася змінитися в європейському дусі. Замість цього колишні офіцери КГБ, вірні СРСР, взяли владу в свої руки і разом з організованою злочинністю доклали зусиль, щоб в країні не зформувалися демократичні інститути. А протягом останніх 10 років ці клептократи намагаються відновити імперію“. („Дзеркало тижня“)

■ Підстав для скасування санкцій нема

БРЮСЕЛЬ. – В результаті свого засідання 24 жовтня, Європейська Рада не знайшла підстав для перегляду санкцій, запроваджених раніше проти Російської Федерації, і залишила їх у силі. В опублікованому за підсумками цього засідання комюніке Європейська Рада закликала Російську Федерацію сприяти політичній стабілізації і відновленню економіки України. Учасники засідання підкреслили, що Європада „не буде визнавати незаконну анексію Криму“. Крім того, у комюніке наголошується, що Росія повинна взяти на себе відповідальність за повне втілення в життя досягнутих у Мінську угод. Москва повинна припинити будь-яке пересування військових і зброї зі своєї території на територію України і використовувати свій вплив на бойовиків, щоб ті виконували взяті на себе в Мінську зобов'язання. („Дзеркало тижня“)

■ У Німеччині вибухнув газопровід

ЛЮДВИГСГАВЕН. – 23 жовтня у результаті потужного вибуху газового трубопроводу у цьому німецькому місті загинула людина, ще 11 осіб постраждали. Вибух був такої сили, що в радіусі 100 метрів повилітали шиби з вікон, стовп вогню піднімався понад 100 метрів. Вибуховою хвилею пошкоджено припарковані автомобілі та будівельну техніку, кілька авт згоріли повністю, знищені вогнем десятки дерев та пошкоджено десятки будинків. Вибух стався неподалік від найбільшого в світі хемічного концерну BASF. Відомо, що газопровід „Gascade“, який вибухнув, перебуває у спільній власності BASF і російської державної компанії „Газпром“. („Кореспондент“)

■ З Польщі вигнали російського журналіста

ВАРШАВА. – 25 жовтня Міністерство закордонних справ (МЗС) Польщі скасувало, на вимогу Агентства внутрішньої безпеки країни, акредитацію для діяльності в Польщі кореспондентів російського інформгентства „Росія сьогодні“ Леонідові Свиридову. Він повинен залишити польську територію. Як повідомили в польському МЗС, з 24 жовтня Леонід Свиридов втратив право використовувати посаду закордонного кореспондента, акредитованого для праці у Польщі. Речник Агентства внутрішньої безпеки Мацей Карчинський повідомив, що спецслужба надіслала на адресу МЗС спеціальне подання у цій справі. „Воно є таємним і ми не можемо з цього приводу надавати будь-яку інформацію“, – констатував М. Карчинський. Як повідомляють польські засоби масової інформації, кілька років тому Міністерство закордонних справ Чехії не продовжило акредитацію в цій країні тому самому Л. Свиридову, а чеська преса стверджувала, що він був російським шпигуном. (Bi-Bi-Ci)

З ХРИСТІЯНСЬКОГО ПОГЛЯДУ

„Слухайте уважно!“

Представляти нашим читачам Єпископа Української Греко-Католицької Церкви, Екзарха Паризької єпархії, організаційного і наукового засновника Українського Католицького Університету у Львові було б навіть нечемно – його добре знає і ним гордиться вся українська громада США, усе світове українство. Людина фундаментальних знань в галузі історії Церкви і богослов'я, в галузі світової культури, Владика БОРИС ГУДЗЯК водночас ніколи не стояв осторонь найгостріших проблем нашого часу – національних, загальноєвропейських, загальнолюдських, висловлюючись про них з такою глибиною і відкритістю, що кожна його думка набуває значення духовної науки. Про це свідчать нижче вміщені відповіді Владика Бориса на запитання кореспондента інтернет-видання zbruc.eu Володимира Бєглова.

– Кажуть, світ збожеволів. У чому причина цього божевілля?

– Таке твердження нагадує мені інше – про те, що „молодь сьогодні погана“. Кожне покоління каже, що „світ збожеволів“. Усім нам хочеться відчуття унікальності власної кризи. Зрештою, у цьому є велика частка правди – люди щоразу зустрічаються з новими, неповторними труднощами. Але природа таких різних історій і таких різних випробувань завжди однакова, тож і вихід з кризи у будь-якому часі має універсальну, просту природу – не жити на шкоду комусь, жити жертовно, корисно.

Я б не засуджував сучасність так, як Ви. Є багато позитивних ознак. Наприклад, за останніми дослідженнями, рівень бідності на планеті понизився. Хоч як це боляче прозвучить в Україні, але у світі сьогодні є менше воєн, ніж в будь-який інший період історії.

Проблем також багато. Мені здається, що є великі труднощі у Західному світі, там часто панує заперечення правдивих цінностей. Можливо, роля України сьогодні для Заходу є визначальною. Ми бачили Євромайдан і людей на ньому, ми бачили подвиг героїв Небесної сотні. Це була велика жертва і великий прояв жертовності – коли люди віддали своє життя за правдиві, загальнолюдські цінності. Це відчули усі: і той президент, який втік, і народ, який консолідувався. То було дуже яскраве свідчення. У цьому контексті мені здається, що, незважаючи на позитивні досягнення й неймовірні прориви, поняття жертви й жертовності на Заході є призабутим, чомусь не актуальним. Люди забули про якісь священні речі, і тут, напевно, можна говорити про божевілля...

– Людство стає людством, у якому не вистачає місця власне для людини. Зі спільноти людство перетворилося на механізм, у якому кожен має чітку „прикладну“ функцію: робота-дім-робота. Де тут людина? Ви її шукали з ліхтарем?

– Справді, є прості речі, від яких ми, на жаль, віддалилися. Наприклад, родинна трапеза. Я пригадую з власного дитинства, що ми з батьками завжди снідали та вечеряли разом, вчотирьох. Ми зустрічалися вранці і ввечері в один і той самий час, майже до хвилини. Це був такий простий, але такий унікальний час на те, щоб побути разом. Мені здається, що ось такі, не-віртуальні стосунки є дуже потрібними. Потрібно спілкуватися наживо, бути поруч.

Сьогодні ми перебуваємо лише на початку цієї ери віртуального спілкування. Думаю, що усі плюси та мінуси зможемо оцінити десь лише за 50 років. А зараз розгублено стоїмо перед усім багатством, усією палітрою тих можливостей, які перед нами відкрилися. Соціальні мережі, блоги, інтернет загалом є дуже корисними – згадаймо хоча б, наскільки такий спосіб спілкування виявився помічним під час Майдану. Але трудність у тому, що ми готові брати усе це повністю. Трудність у тому, що ми не даємо собі труда визначити, що для нас є потрібним, а без чого можна обійтися.

Час справді стає шаленим, але я думаю, що ми не є приречені. Знаєте, коли з'явилися першодрукарі, коли книги почали друкувати у відносно великих обсягах, це також була революція комунікацій. Коли європейці відкрили Америку, це теж був переворот. Інформації стало більше. „Світ валився!“. Валився, але не завалився.

Сьогодні, у цьому шаленому часі, помітьте, люди починають горнутися до тих осіб і ситуацій, які привертають нас до того, чого наше серце прагне. Візьмімо за приклад Кардинала Любомира Гузара. Безумовно, важливим є те, що він каже, але не менш важливим є те, як він говорить. Кардинал Гузар спілкується повільно, спокійно, з

гумором. Гумор – це спосіб легко відкрити людині нові знання. І йому це вдається, Любомир Гузар повертає людей до Бога, до Великого Бога. На мою думку, світ приходиться до цього – до пауз, перепопинку, думання. До миру.

– Говорячи про віртуальне спілкування, Ви наголосили на дисципліні обирати те, що для тебе є справді важливим. А як вибрати? Як можна зрозуміти, що для тебе є справді важливим, а що – задля годиться? Як наважитися на таку дисципліну?

– Ми чуємо дуже багато голосів, щохвилини натрапляємо на подразники, які будь-що прагнуть нашої уваги. Простори, і віртуальні, і реальні, „заліплені“ рекламами – від напоїв до магії. Усе навколо пропонує нам отримати щось за ніщо. Чи це можливо? Чи можливо отримати щось за ніщо? Ні, звичайно.

Думаю, що чудовим способом відрізнути вартісне від другорядного є уважне слухання. Уважне слухання завжди є критичним. Коли ми слухаємо й аналізуємо, а не лише „розвіщуємо вуха“, нас складно надурити, збити зі шляху. Тут мова не лише про порятунок від авантюрних пропозицій, тут ідеться і про те, що, слухаючи уважно, людина може почути себе і відповідати на питання: „Чого саме я хочу? Що справді є необхідним?“

Переконалий, що справді великі люди уміли слухати. А відтак – прислухатися. Цього часто бракує сьогоднішнім українським політикам. Розвиваючи власні проекти, пишучи закони і працюючи „на камери“, вони забувають уважно слухати тих, кого представляють, кому власне й служать. Провідником є не той, хто наказує. У першу чергу провідником є той, хто провадить, бо чує своїх підопічних.

Однак, не лише там, нагорі, вміння слухати допомагає. У нашому повсякденному житті теж дуже важливо чути. Чи чуємо ми наше втомлене тіло, коли на годину довше засиджуємося вночі на новинних сайтах і в соціальних мережах? Я сам себе часто на цьому ловлю – коли неможливо відірватися від монітора, бо тяжко не знати, що відбувається в Україні. Однак, над цим треба працювати, контролювати себе. Буде дуже неправильно, якщо ми будемо цілий час втомленими. Не варто щоразу думати: „Якщо я цього не зроблю, ніхто не зробить. Якщо я дам слабину, світ завалиться...“.

– Але дуже часто так і є. Особливо серед духовенства. Треба дуже багато працювати...

– Так, це правда. Однак, треба пам'ятати не лише про те, що ти робиш, але й про те, як ти це робиш. У цьому розумінні особа Любомира Гузара є для мене дуже показовою. Своім життям він приносить у світ значення свого імені – Любомир, тобто „любов у мирі“, „у мирі любов“. Коли ми занадто втомлюємося, навіть найкращі наші наміри, найсвітліші вчинки часто позначаються саме втомою, а не любов'ю. Треба уміти знаходити хоч трохи часу на себе.

– А час на себе – це що?

– Погляньте, навіть тварини відпочивають, навіть вони потребують зупинки. Згадайте, як на вулиці ми бачимо часом нервових, „засміканих“ бродячих собак. Вони завжди готові втікати, або огризнутися, захищатися. Так само і люди. Коли ми цілий час „на ногах“, коли не спілкуємося достатньо і тепло з близькими, ми стаємо як ті собаки – з „загнаним“ блиском в очах.

Дайте собі зовсім трохи часу на відпочинок, часу на певне споглядання, на здорову самотність. Ну от хоча б почитайте. Ми так мало ста-

(Закінчення на стор. 15)

ДУМКА ЕКСПЕРТА

Росія – перед апокаліпсисом

Через санкції, які проти Росії запровадив практично увесь цивілізований світ, занепад приїде до Росії вже зовсім скоро. Таку думку на своїй сторінці у „Facebook“ висловив колишній віце-прем'єр-міністр уряду Росії АЛЬФРЕД КОХ. Нижче вміщуємо уривки з міркувань цього автора, відомого політичного і економічного експерта.

Що ми маємо? Санкції проти нас не скасували. Донбас ми не забрали. І як виявилось, й не збиралися. Люди (багато) загинули. У тому числі й росіяни. Ціна на нафту падає. Бюджет іде до чортів собачих. Економічне зростання дорівнює нулю. Промислового зростання немає. Валютні надходження падають. Платіжний баланс країни погіршується з кожним днем.

Скоро настануть часи, коли і критичний імпорту стане проблематичним (ліки, запчастини до електроніки, до контрольно-виміральної апаратури в медицині, енергетиці і т.д.).

Рубль валиться. Інфляція до кінця року буде очевидно двозначною. У поєднанні з нульовим ростом це клясична стагфляція, жах для будь-якого уряду. Вивезення капіталу досягне півтора сотень мільярдів доларів. Інвестиції зупиняться, а ті, що робитиме держава, стануть просто банальним закопуванням грошей в землю (типу газопроводу „Сила Сибіру“, який потрібен тільки Ротенбергам).

Ринок нерухомості завалиться. З ним завалиться спочатку девелопери, а потім банки, які видавали кредити. Вклади громадян зникнуть разом з цими банками. Поточну платню цих людей буде з'їдати інфляція.

Правове свавілля досягне жажливих форм. Люди просто почнуть зникати невідомо куди. Втім – відомо. Але там будуть розводити руками і говорити, що не в курсі. Що шукають. Але вони ж, мовляв, не чарівники.

Політична система виродиться у виконання примх і диких фантазій однієї людини. Держава набуде форми, яка найбільше відповідатиме особистим комплексам і фобіям цієї людини.

Засоби масової інформації осатаніють остаточно і будуть у всьому звинувачувати Захід і Україну.

Влада звернеться до Китаю в надії на те, що той підкине грошенят. Він нічого не дасть. Адаже більше всіх у слабкій і агонізуючій Росії зацікавлений саме він.

Тоді влада кинеться до американців. Американці широко посміхнуться і скажуть: 1) „Путіна – в Гаагу“ (як Мілошевича); 2) демонополізація і приватизація засобів масової інформації; 3) вільні вибори з допуском всіх бажаних, під контролею міжнародних спостерігачів; 4) конституційна реформа; 5) відмова від ядерного статусу і роззброєння під контролею НАТО; 6) військові бази НАТО на території Росії.

Ми відмовимося. Тоді вони скажуть: „Ідіть назад до китайців“. Китайці скажуть: „ОК! Так вже й бути, ми вам допоможемо. Але у нас одна умова: заміна народу. Ми до росіян ніяких претензій не маємо, але у нас народ більш ефективний. Тут немає нічого особистого, це просто бізнес“.

Китайці пояснять, чому так станеться: „Міркуйте самі. Коли ви берете в управління ферму і бачите, що там стадо складається з корів середньої породи, то ви розумієте, що його потрібно замінити на корів голштинської породи. Просто тому, що голштинці дають більше молока при тих же витратах. А це менш продуктивне стадо потрібно взяти на ковбасу. І при цьому у нас немає ніякої неприязні до середньоросійських корів. Просто вони нам не потрібні для наших завдань. Так і тут: які можуть бути контраргументи? Нам потрібні ваші ресурси. Ми їх освоїмо без вас. Ви нам не потрібні. Навіщо нам вас годувати і зберігати? Ідіть на ковбасу. Наші китайці з нашими завданнями впораються краще“.

Злякавшись цієї дивної правди, ми знову кинемося до американців. І будемо виконувати їх шість умов. Ось до чого приведе нас наша боротьба за „руссій мір“ і „окрему цивілізацію“. Втрата суверенітету і навіть розпад держави – цілком реальна перспектива при такому розвитку подій.

А покищо радійте – „Уракримнаш!“ „Всенаше!“ „Росіяни не здаються!“ І т. д. ...

(Переклад з російської мови: „Газета по-українськи“, 4 жовтня)

СВІТ ЕКОНОМІКИ

„Мирний атом“ виб'є „газову зброю“ з рук Путіна

Залежність усіх без винятку національних економік, а отже, й економіки глобальної, від енергоносіїв на сьогоднішній день така велика, що вуглеводневі ресурси в руках деяких держав, зокрема Росії, дають їм можливість політичного тиску на інших. Чи є на це рада? У нижче вміщеній статті оглядач українського незалежного телеканалу „Еспресо ТВ“ ТАРАС ПАНЬО пише, що Велика Британія повертається до активного розвитку ядерної енергетики. А це означає, що дві з трьох ключових економік Європи фактично беруть курс на відмову від активного використання вуглеводнів в енергетичній сфері. Отож і Україні варто звернути увагу на цю тенденцію.

Новина про те, що Велика Британія після двадцятирічної перерви вирішила побудувати нову ядерну станцію, не була цілковито несподіваною – проект розроблявся вже доволі давно. Водночас ця затія до останнього моменту викликала сумнів, оскільки плян слід було узгоджувати з Європейською комісією, а немалою вартістю будівництва слід було покривати за допомогою державного кредиту. Проте всі рішення прийняті, дозвіл отримано, і жодних інших принципових перепон для початку будівництва немає.

А будівництво це, вірогідно, матиме принципове значення для економічного та геополітичного майбутнього не тільки Об'єднаного Королівства, але й Європи загалом. За умови, звичайно, що станція нового покоління „Hinkley Point C“ доведе економічну вигоду і безпеку в експлуатації.

Всі ми не раз чули про залежність Болгарії, Італії чи, приміром, Німеччини від російських вуглеводнів. Водночас якось не доводилось чути про критичну залежність Франції. Причина полягає не в тому, що у Франції є свій газ чи нафта у великій кількості. Причина в тому, що Франція отримує 75 відс. електроенергії з атомних електростанцій. А решту – переважно з від-

новлювальних джерел. І за чимало років експлуатації багатьох енергоблоків насправді серйозних інцидентів з витоком значної кількості радіоактивних матеріалів у Франції не було. При тому промисловість пристосована до максимального використання вітчизняної електрики, а не закупленого газу.

Тепер за прикладом Франції рушила і Британія. Станція „Hinkley Point C“, за пляном, матиме потужність у 3,200 мегавати – виробляючи, в такий спосіб, 7 відс. електроенергії, необхідної для Британії. При тому загальна кількість генерованої на атомній станції електрики виросте в королівстві з сьогоднішніх 16 до 23 відс. У разі успішного здійснення проекту будуватимуться нові станції.

Безумовно, перехід на атомні електростанції має дещо вимушений характер – країні критично потрібно оновлювати генеруючі потужності, оскільки значна частина електрики виробляється на теплових електростанціях, чий вік перевищує 30 років. Водночас той факт, що Велика Британія покладається на розвиток ядерної енергетики та отримання енергії з відновлюваних джерел (переважно вітро- та приливна енергетика) свід-

(Закінчення на стор. 14)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Москва провокує прибалтійців

ТАЛЛІН. – 23 жовтня Міністерство закордонних справ Естонії надіслало Посольству Росії ноту протесту в зв'язку з грубим порушенням російським військовим літаком естонського повітряного простору. Винищувачі НАТО та Швеції вилітали на перехоплення російського літака-розвідника, який деякий час перебував в естонському повітряному просторі. У НАТО повідомили, що після того, як радар виявив невпізнаний літак, що пролітав поблизу повітряного простору НАТО в Балтійському морі, в повітря були підняті винищувачі з Данії, а також португальські „F-16“, які беруть участь в місії з патрулювання повітряного простору над країнами Балтії. Літак був впізнаний як російський ІЛ-20, що вилетів з Калінінграда в напрямку Данії. Російський літак спочатку перехопили данські винищувачі F-16, а потім, коли він вирушив далі на північ, винищувачі Швеції, яка не входить до складу НАТО. Потім російський літак знову полетів на південь і увійшов в повітряний простір Естонії. (УНІАН)

■ Росія забруднює Арктику

МОСКВА. – Російське інтернет-видання Znak.com, посилаючись на екологів, повідомило, що одне з природних озер Арктики, Нгарка-Нерад-саято, небезпечно забруднюється неочищеними стоками з території летовища „Бованенково“. Брудні стоки – приблизно 200-250 кубометрів на місяць – почали витікати з території летовища ще в 2012 році. Місцеві активісти-екологи не мають можливості здійснити ретельну перевірку, оскільки дорога до озера належить „Газпрому“ і без спеціальних дозволів їздити нею не можна. Керівник спеціальної програми „Грінпіс Росії“ Дмитро Артамонов вважає, що мова може йти про серйозне, особливо в умовах Арктики, забруднення, оскільки процеси розпаду нафтопродуктів у цьому регіоні відбуваються значно повільніше, ніж на „великій землі“. (УНІАН)

■ Німецькі компанії сприяють Росії

МОСКВА. – 23 жовтня німецькі компанії, які тісно співпрацюють з Росією, обговорили у підмосковській резиденції російського Прем'єр-міністра Дмитра Медведєва питання інвестування Російську економіку в умовах санкцій. Всупереч тому, що протягом декількох місяців Захід намагається з допомогою санкцій змусити Росію змінити свою позицію в українській кризі, багато топ-менеджерів міжнародних, зокрема німецьких, компаній, продовжують підтримувати тісні стосунки з Росією. У таємній нараді ради з німецької сторони взяли участь голова концерну „Metro“ Олаф Кох, голова правління компанії „Bayer“ Марейн Декерс, а також керівники „BASF“ і „Еххон“ Курт Бок і Йоганес Тойсен. Перераховані компанії входять у число 51 світового концерну, „чю пораду дуже цінує кремлівське керівництво“. Представникам преси було заборонено брати участь у цій нараді. (УНІАН)

■ За енергетичну безпеку Прибалтики

НАРВА. – 25 жовтня голови комісії у справах Європейського союзу парламентарів трьох Балтійських країн та Польщі обговорили в естонській місті Нарва можливість від'єднання балтійських енергомереж від Росії задля зміцнення їхньої енергетичної безпеки. Про це повідомили в прес-службі естонського парламенту. „Від'єднання балтійських електромереж від Росії вже розпочато. У серпні до Єврокомісії подано клопотання про фінансування третього електричного з'єднання між Естонією і Латвією, яке має бути побудоване до 2020 року. Крім цього, необхідно три електричних з'єднання між Литвою та Польщею“, – повідомив голова комісії у справах ЄС естонського парламенту Кале Палінг. Учасники зустрічі також обговорили необхідність розвитку єдиного ринку газу. 27 жовтня відбулося відкриття терміналу природного газу в литовській Кляйпеді. Відтепер залежність регіону від „російського „Газпрому“, монополіста в газовому секторі, значно зменшиться, натомість підвищиться енергетична безпека в усьому регіоні. („Дзеркало тижня“)

Україна після Мілану

Форум „Азія-Європа“ в італійському Мілані 17 жовтня для України був тією наповненою до половини склянкою, яку песимісти сприймають як напівпорожню, а оптимісти – напівповну. Перші кажуть, що в усіх трьох форматах зустрічі Петра Порошенка з Володимиром Путіним – в широкому колі європейських провідників, відтак – разом з Канцлером Німеччини Ангелою Меркель Президентом Франції Франсуа Оландом, і нарешті в особистих перемовинах президентів України і Росії – не сталося нічого такого, що дозволило б назвати ці переговори успішними або хоч би корисними. І це, мовляв, не є якоюсь занадто суб'єктивною, упередженою оцінкою, бо навіть Канцлер А. Меркель заявила за результатами усіх тих зустрічей, що „покищо не побачила ніякого прориву“, що мінські домовленості не виконуються і що прогрес „у деяких деталях“, на її думку, не закрит собою головної проблеми: „Досі триває порушення територіальної цілісності України“.

До тих, для кого Мілан означає „склянку напівповну“, належить, передусім, Президент П. Порошенко. Звітуючи після форуму про переговори з В. Путіним, він запевнив, що досягнуто прогресу в газовому питанні, у виконанні Мінського меморандуму, зокрема в порозумінні між сторонами стосовно того, що вибори на Донбасі мають відбуватися згідно з українським законодавством.

Але, мабуть, кожен українець, котрий, слухаючи цей оптимістичний звіт, мав перед собою фото В. Путіна з міланських зустрічей, був вражений неприхованою нахабністю і страшним лукавством в очах цієї істоти. З цього огляду Мілан справді можна вважати українським успіхом, адже це вперше міжнародна зустріч представляла фактичну межу між двома світами: з одного боку – європейський світ і Україна як його органічна частина, з другого – реваншистська путінська Росія.

На цей раз чільні представники Європи вже на гріш не повірили кремлівському імперцеві. На всю „мирну“ термінологію В. Путіна А. Меркель і британський Прем'єр-міністр Дейвід Кемерон відповіли, що економічні санкції проти Росії Європа не має жодних підстав скасовувати. Тобто, іншими словами, європейці добре розуміють, що вдавана „прихильність“ В. Путіна до миру – це лише паскудна гра заради скасування санкцій, які стають для Москви з кожним днем відчутнішою бідою.

На жаль, про „напівпорожню склянку“ теж можна говорити. Саме під час міланської зустрічі вождь самопроголошеної „Донецької народної республіки“ Олександр Захарченко заявив, що виходить з Мінського мирного договору і бере курс на збройне захоплення усієї території Донецької області. Чи міг би він відважитися на таку очевидну дурість, якби не відчував активної підтримки від Москви? Донбас на сьогоднішній день – суцільна руїна. Знищено все, що можна було знищити. Однак, найстрашніше – що цей Мінський меморандум, як свідчить розвиток подій, залишив напризволяще сотні тисяч людей, які вже перестали розуміти, хто за них, а хто проти них. Яку відповідь знайде на це Президент України?

ІСТОРІЯ

Трактор як знаряддя поневолення

Олександр Костирко

У рідному селі Сосниці на Чернігівщині я побачив старий трактор ХТЗ і зфотографував на ньому. Це була машина моєї молодости. Щоправда, тоді вже переважали на полях гусеничні трактори ДТ-54, але ще було чимало колісних ветеранів ХТЗ та „Універсал“.

Назва трактора ХТЗ – це перші літери виробника – Харківського тракторного заводу. Серед читачів „Свободи“ є чимало ровесників цього великого підприємства. Але варто зауважити, що цей завод і його трактор були не тільки символами прогресу в сільському господарстві, а й знаряддям більшовиків у перебудові села на свій копил, обезземелювання селян, колективізації.

Вато пригадати, що першим українським трактором був у 1922-1926 роках „Запорожець“ інженера Леопольда Унгера.

Трактор випускали на заводі „Червоний прогрес“ в місті Великий Токмак Запорізької області. Він мав нафтовий двигун на 12 кінських сил і призначався для невеликих полів. Швидкість – 3,6 кілометра на годину. На такому тракторі міг працювати навіть малописьменний селянин. Він був дешевий. Перший зразок конструктор склав у селі Кичкас, і звідти трактор своїм ходом пройшов 29 вересня 1923 року 90 кілометрів на завод, де мали його випускати. Дорогою показували селянам оранку землі.

Навесні 1925 року влаштували

випробування „Запорожця“ у парі з американським „Фордзоном“. Український трактор виявився кращим від заокеанського. Вирішили випустити у 1925 році 300 тракторів. Але на заваді став курс Москви на колективізацію села, для якої влада потребувала потужнішого трактора. Усього випустили 500 „Запорожців“ і зупинилися.

Біля Харкова, на станції Лосево, в степу, почали терміново будувати великий тракторний завод. Спорудили його за 15 місяців. На будівництво йшли позбавлені землі селяни, рятуючись від загрози голоду. Завод мав випускати американський трактор „McCormick Deering 15-30“ фірми „International Harvester“. Його спершу так і назвали „Інтернаціонал“. На зведення і обладнання заводу пішло зерно, силою відібране в українських селян і продане за кордон, щоб придбати промислове устаткування.

1 жовтня 1931 року з конвеєра Харківського тракторного заводу зійшли перші трактори. За кермом першого трактора „Інтернаціонал“ була комсомолка Маруся Бугайова, поруч з нею – провідник радянської України Григорій Петровський. Новий трактор витіснив з села „Запорожців“, які мали б служити розвиткові сільського господарства так званим фермерським шляхом й вести до зростання добробуту українських селян, а тому й їхньої незалежності від держави. Більшовики обрали шлях поневолення.

Олександр Костирко на тракторі ХТЗ у Сосниці.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800
Fax (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com
Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

Ціни на передплату нашої газети:

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол. на рік для всіх

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи“ коштуватиме всього на 5 дол. більше (щоб отримати цю знижку, треба телефонувати до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Свято-Софіївська семінарія розпочала навчальний рік

З відкриттям нового академічного 2014-2015 року в Свято-Софіївській українській православної семінарії викладачі та семінаристи надзвичайно раді розпочати цей навчальний рік. Ми старанно зібрали факультет досвідчених викладачів для того, щоб надати якнайкращий богословський та пастирський вишкіл тим особам, які відгукнулися на священниче покликання трудитися у Господньому винограднику.

Ми розширили навчальний план, розпочавши дві нові програми для здобуття звання магістра пастирського богослов'я, що дасть студентам більше можливостей у продовженні їхньої освіти. Цього року ми маємо дві групи студентів на заочному відділі навчання: п'ять – у першій та дев'ять студентів – у другій. Ста-

ціонарно у нас навчається три студенти-семінаристи. Необхідно зазначити, що на даний час на навчання перебуває більше студентів, ніж будь-коли протягом останніх 10 років.

Нові програми та вплив студентів є чудовим благословенням. Ми смиренно просимо читачів „Свободи“ задуматися над тим, щоб зробити пожертву на підтримку освіти та покликання семінаристів. Наша адреса: St. Sophia Seminary, P. O. Box 240, South Bound Brook, NJ 08880. Ви можете подати імена ваших рідних та близьких, за яких ми будемо молитися в семінарійній каплиці Трьох Святителів.

протоєрей **Василь Завірюха**,
декан та професор церковної історії,
Савт-Бавнд-Брук, Нью-Джерсі

Як польського композитора переробили на москаля

З нашим краєм пов'язане ім'я видатного польського композитора Кароля Шимановського. Народився він у Тимошівці Черкаської області, навчався у Єлисаветградському реальному училищі і в роки революційного лихоліття перебував у Кіровограді (тоді – Єлисаветград). Будинок, який належав Шимановським, не зберігся, хоча вже не одне десятиліття йдеться про його відновлення та відкриття повноцінного музею композитора. Нині Музей музичної культури ім. К. Шимановського тулиться у дуже тісному приміщенні музичної школи ім. Генріха Нейгауза, родича і друга польського композитора. Постало питання про встановлення меморіальної дошки. Встановили її на приміщенні мистецького факультету Кіровоградського педагогічного університету ім. Володимира Винниченка.

Але ініціатори встановлення меморіальної дошки обрали приміщення мистецького факультету зовсім не тому, що воно пов'язане з музикою, а тому, що тут розміщувалась редакція денікінської газети „Война і мир“. На дошці написано: „Кароль Шимановський, всесвітньовідомий композитор, наш земляк. У флігелі цього будинку, в редакції газети „Война і мир“ у часи воєнних потрясінь 1918-1919 років працював журналістом, і, як великий гуманіст, своїм надхненним словом закликав до миру, до людяності“.

Остання заява – всуціль неправда. Газета „Война і мир“ виходила у тодішньому Єлисаветграді не у 1918-1919 роках, а з 22 серпня по 13 грудня 1919 року. Документальних підтверджень того, що К. Шимановський працював там журналістом, немає. У 1919 році він уже був у Польщі. У підшивці газети, яка зберігається в облас-

ному державному архіві, жодного матеріалу, де К. Шимановський виступав би, як журналіст, не знайти. Є кілька текстів, підписаних буквою Ш. Деякі дослідники вважають, що саме вони належать перу К. Шимановського.

Важко навіть уявити собі, що безмежно відданий Польщі композитор міг написати таке (перекладено з російської мови): „З смертного одра встає, воскресє для нового життя Росія... Нам дане велике щастя пережити і разом з іншими творити новий світлий міт“.

Важко уявити й те, що після подібних заяв К. Шимановського нагородили б у Польщі 1934 року Командорським хрестом Ордену відродження Польщі, а у 1937 році посмертно – Великою стрічкою цього ордену і поховали в Пантеоні заслужених, у Кракові.

Прикро, що серед ініціаторів такого ганебного для польського патріота напису на меморіальній дошці був кіровоградський осередок Асоціації польських журналістів України ім. К. Шимановського, який очолює пенсіонер Віталій Плінський. Осередок зареєстрований восени 2010 року серед 534 інших місцевих громадських організацій. Очевидно, такий підхід до пам'яті великого земляка зумовлений дилетантством та порожніми амбіціями. Серед членів осередку немає жодного, хто б співпрацював з польськими засобами масової інформації, володів польською мовою і публікував би огляди чи новини з культурного життя дружньої держави у місцевих виданнях. На якій підставі члени цього товариства називають себе польськими журналістами, важко сказати.

Світлана Орел,
Кіровоград

Шановні дописувачі!

Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі DOC.

Театри залишилися у регіоналів

Багато театрів в Україні розпочали сезон 2014-2015 років благодійними виставами, щоб зароблені гроші спрямувати на потреби українського війська. так діють і патріотично налаштовані окремі актори, естрадні гурти та популярні співаки. Варто згадати недавні виступи у фронтівній зоні Ади Роговцевої, Олега Скрипки та Андрія Макаревича, інших мистців.

З гіркотою маю констатувати, що у Дніпропетровську інакше поведуться керівники закладів культури, зокрема муніципальних театрів. Ситуація в царині культури області та міста суттєво погіршилася, коли до влади прийшла Партія Регіонів. Її владні представники під загрозою звільнення змусили усіх директорів закладів культури написати заяви на вступ в Партію Регіонів. Ніхто не відмовився, бо дітей треба годувати, не бути безробітним.

Відкриття театрального сезону восени цього року було позначене трьома гучними подіями. По-перше, студенти Театрально-художнього коледжу страйкували, навіть голодували, на протест проти звільнення з роботи одного з найкращих викладачів Володимира Петренка. Чудовий театральний режисер мав незалежну громадянську позицію і завжди підтримував демократичні рухи. Студентські протести суттєвого результату не дали, бо у дніпропетровській владі все ті ж регіоналі.

Друга подія: 7 вересня Дніпропетровськ гучно святкував День міста. За рознарядкою місцевої влади театрам було визначено, де і коли виступати з концертами. В оперному театрі головний режисер, давній активіст Партії Регіонів Юрій Чайка склав програму двогодинного виступу хору та солістів, до якої принципово не включив жодного твору, коли б глядачі могли встати у патріотичному піднесенні. Він врахував, що націю єднає виконання шевченкового „Реве та стогне Дніпр широкий“ та

„Думи мої, думи мої“, не кажучи вже про „Молитву за Україну“.

Третій епізод підготував до відкриття сезону Театр опери та балету – комедійний балет на тему повісті Іллі Льфа та Євгена Петрова „Дванадцять стільців“. Головний персонаж – Остап Бендер – начебто перетворився з негативного героя на позитивного.

Художній керівник театру Олег Николаєв саме таким виставив О. Бендера у балеті. Тобто такі персонажі ніби й не несуть загрози нині хворому від корупції та пораненому на війні українському суспільству. Директор театру, давній і стійкий регіонал, пішов далі і влаштував торгівлю перед початком вистави. Задовго до прем'єри розповсюджувалася листівка російською мовою: „Запрошуємо взяти участь у театралізованому авкціоні „Діаманти від мадам Петухової!“.

Прем'єра вистави про „Дванадцять стільців“ була призначена на 10 жовтня. Перед початком розігрувалося право покупця розрізати ножом обивку стільця і знайти (або не знайти) під нею обіцяні діаманти. За право доступу до одного стільця платили готівкою від 100 до 300 грн. Подивімося на цей комерційний захід з іншого боку. Іде війна. Населення України збирає по гривні на оборону. Я певен, якби метою того авкціону в Оперному театрі було оголошено збір фондів для війська, то брали б у ньому участь не 25-30 осіб, а майже усі понад 2,000 глядачів, і зібрали б набагато більше. Тут було оголошено, що гроші підуть на внутрішні потреби театру.

Варто швидше провести люстрацію на місцевих театральних рівнях, щоб було місце для керування духовним життям одіозним антиукраїнцям.

Володимир Єфимов,
Дніпропетровськ

Раджу перечитати „Холодний Яр“

Мій знайомий Анатолій Епельбаун повернувся з України і показав багато світлин про сучасні події на нашій батьківщині. 12 квітня він був на святі в Холодному Яру. Висилаю його світлинку з того свята.

Я негайно стала перечитувати

поезію Тараса Шевченка „Холодний Яр“ і раджу читачам „Свободи“ теж її перечитати. Я читаю „Свободу“ від 1950 року.

Люба Галат-Ковальська,
Швенксвіл, Пенсильванія

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УНСоюз на українських фестивалях

ВИПАНИ, Нью-Джерсі. – 4 жовтня на п'ятому українському фестивалі в Українському Американському Культурному Центрі Нью-Джерсі УНСоюз представляли за інформаційним столом професійні агенти Головної канцелярії УНСоюзу Стефан Вельгаш, Марія Дрич, Ніна Більчук, Оксана Станько і Юрій Симчик (координатор братських послуг), активісти округу Нью-Джерсі Ненсі і Михайло (координатор імпрез) Богдани. На фестивалі (зліва): С. Вельгаш, М. Дрич, Н. Богдан, О. Станько, М. Богдан і Ю. Симчик. (Фото: Рома Гадзевич)

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – Третій щорічний Український фестиваль відбувся 8-12 жовтня в Українському освітньо-культурному центрі. УНСоюз на фестивалі представляла Радна Любов Стрілецька (на світлині) – секретар 10-го Відділу УНСоюзу, одна з найкращих організаторів членів УНСоюзу. (Фото: Рома Гадзевич)

СТЕМФОРД, Коннектикат. – Український Народний Союз брав участь в 47-му Українському фестивалі в штаті Коннектикат, який відбувся 14 вересня на мальовничій оселі Української католицької семінарії св. Василя. Успіхові свята сприяли гарна погода, чудове сценічне дійство і смачні страви української кухні. Багато відвідувачів зупинялися біля інформаційного столу УНСоюзу, щоб дізнатися про забезпечення та інші пропозиції УНСоюзу. На фотографії: Радна Головного уряду УНСоюзу, секретар 414-го Відділу і одна з організаторів фестивалю у Стемфорді Глорія Горбатий (зліва) і Оксана Станько, професійний продавець продуктів УНСоюзу.

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ
ОКРУГИ КОННЕКТИКАТ

ВІДБУДУТЬСЯ

в суботу, 15 листопада 2014 року, о годині 2:00 по полудні

в залі Української Католицької Церкви Покрови Пресвятої Богородиці
457 Noble Ave., Bridgeport, CT 06608

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішенням правом
голосу члени управи округного комітету, конвенційні делегати,
та по два делегати від наступних відділів:

12, 59, 67, 253, 254, 277, 387, 414

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо:

У нарадах візьмуть участь :

Христина Є. Козак - Головний секретар УНСоюзу
Глорія Горбатий - Радна УНСоюзу

За управу Округи:

Мирон Колінський, голова округи
Ігор Гайда, заступник голови округи
Богдан Добошак, секретар
Глорія Горбатий, касир

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

Софія-Елізабет Винницька, дочка Ясона і Сузани Винницьких з Арлінгтону, Вірджинія, – нова членка 47-го Відділу УНСоюзу. Її забезпечила бабуся Параскева Винницька.

Марко Підлуський, син Адріяна і Ліани Підлуських з Александрії, Вірджинія, – новий член 37-го Відділу УНСоюзу. Його забезпечили батьки.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Для американців наш Кобзар – близький

Олександр Федорчук

КОЛАМБА, Огайо. – 11 жовтня місцева українська громада мала можливість послухати цікаву лекцію, присвячену 200-річчю від народження Тараса Шевченка. Її прочитала мистецтвознавець Мирослава Мудрак, зумівши перенести кожного слухача в ті далекі часи, щоб він міг відчувати всю гіркоту долі, яка спіткала найбільшого поета України. Було представлено багато різних творів, в яких відображається його нелегке життя і з яких донині лунає заклик до боротьби за свободу.

Треба підкреслити, що слухачами лекції були переважно американці, тому не могло не вразити, що коли доповідач скінчила свою понадгодинну промову, всі продовжували сидіти, ніхто не ворухнувся. Аж через декілька хвилин посипалися різні запитання стосовно творчості і життя українського генія.

Також присутніх цікавили теперішні події в Україні і зокрема те, як мешканці східної України ставляться до творчості Т. Шевченка.

З відповідей професора М. Мудрак всі залишились задоволені.

Мирослава Мудрак під час Шевченківської лекції. (Фото: Олександр Федорчук).

УПЦ США продовжує допомагати пораненим

Владика Даниїл передає фінансову допомогу від УПЦ США пораненим воякам.

САВТ - БАВНД - БРУК, Нью-Джерзі. – Виконуючи доручення вірних Української Православної Церкви США, які відгукнулися на звернення Собору єпископів, Консисторія передала додаткові 20 тис. дол. до Військово-медичного клінічного центру Західного регіону у Львові.

З благословення Митрополита Антонія президент Консисторії УПЦ США Єпископ Даниїл та протоєрей Василь Завірюха – настоятель парафії Успіння Пресвятої Богородиці у Нортгемптоні, Пенсильванія, та проректор Свято-Софійської семінарії відвідали Україну для добору потенційних семінаристів на навчання у семінарії. У Львові 15 жовтня вони побували в шпиталі Збройних сил України.

Близько 200 поранених українських вояків одержали фінансову

допомогу у розмірі понад 150 тис. дол. відтоді, як розпочалася війна в Україні. Цього разу 40 вояків отримали фінансову допомогу від Церкви.

Звертаючись до прикутих до ліжка поранених, Єпископ Даниїл запевнив їх у тому, що вся УПЦ США постійно молиться за швидке і мирне врегулювання збройного конфлікту.

Сержант Алекс, який втратив обидві руки та ногу, разом з дружиною висловили найщирішу подяку Церкві за надану допомогу. Залишаючи медичний заклад, гості з США подякували персоналові Військово-медичного клінічного центру за їхню відданість та професійну допомогу тим, хто жертвує своїм життям заради батьківщини.

УПЦ США

Вшанували пам'ять Богдана Романенчука

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 16 вересня громада вшанувала пам'ять відомого педагога, літературознавця, редактора Богдана Романенчука (1906-1989). Пропам'ятний вечір, що його вів голова Осередку праці Наукового Товариства ім. Шевченка у Філядельфії д-р Олександр Лужницький, відбувся в рамках осіннього семестру викладів Тova-

риства українців-католиків „Свята Софія“ та Осередку праці НТШ у Філядельфії.

Спогадами про Б. Романенчука поділилися голова Світової ради НТШ академік Леонід Рудницький та довголітня співпрацівниця покійного проф. Наталія Пазуняк.

(Закінчення на стор. 14)

Учасники вечора (зліва): Олександр Лужницький, Наталія Пазуняк, Леонід Рудницький. (Фото: Стефан Фартушок)

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці

запрошує на доповідь

Михайла Якубовича
(Острозька Академія, Україна)

Михайло Якубович - кандидат історичних наук, український сходознавець, перекладач, дослідник доктринальної та філософської думки ісламського світу. Автор першого повного перекладу смислів „Корану“ українською мовою (2012), а також низки перекладів філософських та доктринальних праць з арабської мови. У 2008 та 2010 роках стажувався в Польщі (Варшавський університет) та Саудівській Аравії (Науковий відділ Центру ім. короля Фахда з видання Корану в Медині).

**Втрачений Крим: політичні,
культурні та релігійні виклики
для України**

**в суботу, 8 листопада 2014 року
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

В Єрусалимі діє виставка про Україну

Вернісаж у єрусалимській галерії. (Фото: Андрій Глаз-Шая)

Світлана Глаз

ЄРУСАЛИМ. – 12 вересня відкрилася виставка „Україна в моєму серці“ 15 ізраїльських художників, які народилися і виросли в Україні. Вони приїхали до Ізраїлю в різні часи і з різних країн світу. А в серці кожного з них назажди залишається Україна, – як дім, як культура на спадщина, як пам'ять про місце, де народилися. Для Анатолія-Шмуеля Шелеста, – це красень-Київ, для Міни Мінської – Чорне море і татарські вулички кримських містечок, для Юрія Островського-Головаша – проспекти і парки Харкова.

Виставка експонується в одному з унікальних єрусалимських залів „Скіцца“, який уже 22 роки

приймає художників, фотографів, музикантів, поетів, відкрита на підтримку України, яка сьогодні переживає важкі часи. Виставка триває за програмою щорічної експозиції „Арт, арт, арт“, але українські художники виставляють тут свої роботи вперше. „Це особливість нашої виставки, – розповіла її організатор Марина Шелест, колишня киянка. – Художники з задоволенням принесли свої роботи, зроблені ще в Україні“.

Особливу увагу відвідувачів привернули автопортрет А. Шелеста в юності і у зрілі роки в центрі полотна, а обіч – псалми Давида на івриті, їх переспів у творчості Тараса Шевченка українською мовою і картина „Кобзар“, який також схожий на автора. Художник щойно завершив

роботу над полотном „Майдан“, присвячений подіям в Києві.

На виставці також є українські костюми XIX ст. з особистої колекції М. Мінської.

Радник з питань культури Посольства України в Ізраїлі Олена Іванчук, вітаючи художників і учасників виставки, зауважила: „Мені приємно, що заходи на підтримку України відбуваються в столиці єврейської держави, і це той позитив, який об'єднує культури двох народів і який так нам усім потрібен тепер“.

На відкритті виставки звучала чарівна сопілка, на якій майстерно грав українські мелодії колишній харків'янин Анатолій Гейко. Тепер він викладає в консерваторії і керує фолклорним ансамблем єврейської музики, але на його концертах обов'язково звучать українські мелодії. Склалося враження, що того вечора до Ізраїлю переїхали українські пейзажі, міста і люди. Звучала українська мова, якою М. Шелест відкрила вечір. Символічно, що з вікон галерії „Скіцца“, де панували український живопис, слова і музика, видно старе місто Давида, древнє і вічне, як музика і мистецтво.

Анатолій-Шмуель Шелест біля картини „Кобзар“.

Майбутнє своєї родини забезпечте тепер!

Придбайте*:

- ЖИТТЄВЕ СТРАХУВАННЯ (LIFE INSURANCE)
- АНУЇТЕТИ (ANNUITIES)
- ВИВІНУВАЛЬНІ ГРАМОТИ (ENDOWMENTS)

* Наявні не в усіх штатах.

Звертайтеся до нас:

Продажі – 888-538-2833 ext. 3055
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Загальні інформації – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Києво-Могилянській академії – 400 років

Марта Фаріон

ЧИКАГО. – 14 вересня в міському Університетському клубі зібралося понад 300 осіб, щоб своєю присутністю висловити підтримку Україні й відзначити важливу роль Києво-Могилянської академії у цей складний час російської агресії, історичної трансформації Української держави та її громадянського суспільства. Формальним приводом для цієї помітної імпрези було вшанування 400-річчя славнозвісної Могилянки.

Подібна подія відбулася 16 вересня у Вашингтоні.

Обидва заходи мали своїм гаслом „На честь України”. Вони стали не лише початком відзначення ювілею Могилянки, але також вшануванням мужності українського народу в героїчній обороні гідності та незалежності своєї країни, відзначенням нового покоління, вихованого у цьому унікальному університеті. Сотні гостей, у тому числі представники української громади, американські політичні діячі, провідники громадських організацій, вчені, науковці, дипломати підтримали цей ювілей своєю участю у святкуванні.

Серед гостей були сенатори Річард Дурбін та Марк Кірк, які були вдостоєні нагород за підтримку України в Конгресі, зокрема реформ вищої освіти в Україні, представник міського голови Чикаго Джені Сізнер, послы та консули Польщі, Литви, Латвії, Естонії, Японії та Швеції.

Присутні побачили відео-привітання від міського голови Києва Віталія Кличка, який підкреслив важливість зміцнення взаємин між Києвом та Чикаго. Подію підтримали Генеральне консульство України в Чикаго та Комітет міст-побратимів „Чикаго-Київ”.

Нагороди за підтримку України й реформ вищої освіти отримали співголова Києво-Могилянської фундації Америки (КМФ) Посол Вільям Мілер та почесний президент Національного університету „Києво-Могилянська академія” (НаУКМА) д-р В'ячеслав Брюховецький.

„Коли Україна відновила неза-

Члени комітетів Києво-Могилянської Фундації та Ради директорів з членами Національного університету „Києво-Могилянська академія” під час святкування 400-літнього ювілею у Вашингтоні. П'ятий зліва – В'ячеслав Брюховецький, почесний президент НаУКМА; шостий зліва – президент НаУКМА Сергій Квіт. (Фото: Вадим Гулюк)

лежність у 1991 році, ми зрозуміли, що нам потрібно змінити державу, що самі політичні декларації не збудують нової країни і не відродять суспільство, придушене радянською системою. Ми зрозуміли, що для змін нам треба виховати нове покоління освічених провідників нації. Ось чому ми повинні були відновити Києво-Могилянську академію – установу, яка є невід'ємною частиною душі нашого народу та найстаршим університетом України. Відновити цей університет стало моєю особистою місією, бо я знав, що зерно, посаджене 400 років тому, виросте як сильний дуб, і стане могутнім інтелектуальним центром, який продовжить свою історичну місію і буде виховувати нове покоління національної еліти для добра свого народу”, – сказав д-р В. Брюховецький у своєму виступі.

Програма в Чикаго відкрилася музичною презентацією „Вітаємо”, якою танцювальний ансамбль „Громовиця” та хор Спілки Української Молоді привітали присутніх в залі. Танці та патріотичні пісні створили чудову атмосферу й гідно представили українську грома-

ду гостям свята.

Усі промовці підкреслювали, яку вагому роль агента освітніх та суспільних реформ відіграє Могилянка у сучасній Україні. Було відзначено, що могилянці були першими в рядах Євромайдану, що адміністрація й випускники академії беруть активну участь у формуванні законодавчої та виконавчої влади нової України. Викладачі й випускники НаУКМА щороку займають все більше постів в Уряді та Верховній Раді, а студенти академії виступають рушійною силою в суспільстві.

Прийняття у Вашингтоні відбулося у приміщенні самого Конгресу США, де присутні тепло зустріли почесних гостей з України – д-ра Володимира Моренця, виконуючого обов'язки президента університету; д-ра Тетяну Ярошенко – директора бібліотеки НаУКМА; д-ра Андрія Мелешевича – декана правничого факультету НаУКМА; випускницю НаУКМА Наталю Попович – президента „PRP Group” і співзасновника кризового Медіа-центру, який був створений під час Євромайдану у відповідь на нападки російської пропаганди проти України.

За активну підтримку України нагороди були вручені трьом співголовам Комітету з питань України Конгресу США – Марсі Каптур, Сандерові Левінові та Джимові Герлакові. Від Гельсінкської Комісії США нагороду отримав голова

Сенатор Річард Дурбін і Наталі Мартінез, журналістка з „NBC News”. (Фото: Айрат Гасанов)

Комісії Сенатор Бен Кардін, який поділився нею з Орестом Дейчаківським, старшим радником з політичних питань Гельсінкської комісії.

Від імені „Freedom House” нагороду прийняв президент Дейвид Крамер. Він зазначив, що в мину-

(Закінчення на стор. 14)

Орест Дейчаківський і Сенатор Бен Кардін. (Фото: Вадим Гулюк)

ФІЛЬМ
СОН

п'ятниця 5 грудня 2014 р.
о год. 7 веч.

Фільм представить д-р **ВІТАЛІЙ ЧЕРНЕЦЬКИЙ** з університету Канзасу

Сатирична поема „Сон” написана Шевченком представляє російський царат як нещадний та авторитарний режим, за що Шевченко був покараний і відбув 10 років заслання.

Вступ (включно з перекусом): 15 дол.; 10 дол. – члени, сеньйори; 5 дол. – студенти

1964 р. Режисер Володимир Денисенко 91 хв. Україномовний фільм

У зв'язку з виставкою **ТАРАС ШЕВЧЕНКО ПОЕТ ХУДОЖНИК ІКОНА**

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110
www.ukrainianmuseum.org

The Ukrainian Museum's film program is supported, in part, by public funds from the New York City Dept. of Cultural Affairs, in partnership with the City Council.

Найгірші та найкращі...

(Закінчення зі стор. 3)

ну державу за умов такого реального явища, як сепаратизм, незрозуміло. Говорити про унітарність розділеної України (окупований Крим, сепарований Донбас) – це просто знущання над здоровим глуздом. Програма також містить тезу „захисту українців Криму та кримських татар як корінного народу Криму“, яка незрозуміла в контексті окупації Криму – як саме відбуватиметься цей захист, коли Україна не контролює Крим. Замість тези про деолігархізацію, програма вміщує тезу про те, що „антимонопольний комітет має стати ключовим економічним регулятором“. Це дуже сумнівна теза, якщо врахувати вибірковість застосування антимонопольного законодавства в попередні часи саме цим комітетом. Так само незрозуміло виглядає теза про „об'єднання народу в боротьбі проти окупантів“ – а як бути з сепаратистами, що виступають на боці окупантів? Дуже дивно звучить ця теза, якщо врахувати, що ця партія нібито має підтримувати мирний плян Президента, який, до речі, в програмі взагалі не згадується. Програма нічого не говорить про міжнародну політику, що дуже дивно. Це суперечлива і дуже неіноваційна програма. Складається враження, що текст програми писали непрофесіонали, які не бажали пояснювати складні реалії сьогодення.

Програму партії „Громадянська позиція“ та програму партії „Свобода“ дуже непогані змістовно, але за формальними ознаками це не програми. Програми зазвичай містять не завдання, а формулювання цільової політики щодо породження, бльокування, заміщення чи стимулювання тих чи інших процесів. З завданнями мають справу пляни. Програма може описувати іновачії, тому що вони породжують нові процеси, але програма не може

описувати функціональні завдання, бо вони зазвичай спрямовані на підтримку наявних процесів. Саме тому ці дві партійні програми містять завдання, які важко сприймати, важко поєднати у єдину політику, оскільки щодо них політика не описується як така. У зв'язку з революцією та війною в Україні ці формальні вимоги виростають до принципового рівня, відносно якого навіть декларативні програми попередніх партій є кращими.

Дуже конкретна, стратегічна за способом побудови тез та новаційна є програма „Батьківщини“. Теза „рішуча перемога над агресором замість ілюзії миру“ є фактично найкращим формулюванням стратегії найближчого майбутнього України. Посилення обороноздатності країни містить конкретні кроки (яких нема в програмі „Блюку Петра Порошенка“): помінати генералів, закупити зброю, запустити на повну потужність оборонну промисловість. Окрім того, там містяться конкретні іновачії в міжнародній політиці, включаючи відмову від позабльокового статусу і орієнтацію на вступ до НАТО. В програмі є конкретні пропозиції щодо перемоги над корупцією та проведення люстрації. В програмі також згадується, що партія зазнала кадрових втрат через перехід всіх посадовців, що висувались на посади від „Батьківщини“ до партії „Народний фронт“. Програма містить радикальну іновачію – перехід до системи „Електронного Уряду“, що є вперше в українській політиці. Стара теза Юлії Тимошенко про справедливість доповнена пляном створення справедливої судової системи. Програма чітко заявляє свою соціальну опору на середню класу і політичну стратегію як „перемогу вільного підприємництва“. Окремо згадується про „перемогу українського села“, але конкретніше, ніж це зроблено в програмі партії О. Ляшка.

Конкретною, з чіткими формулюваннями програмних цілей та

іновачій є також програма „Народного фронту“. Її зміст, з одного боку, відповідає позиціонуванню її провідників в уряді, з іншого боку, відповідає виборчій стратегії партії: нинішні вибори – це вибори прем'єр-міністра. На відміну від програми „Батьківщини“, яка структурована за стратегічними тезами (тому більш нагадує стратегію), програма „Народного фронту“ структурована саме як програма, тобто за традиційними розділами (політика, економіка, енергетика, соціальний захист та гуманітарний розвиток). Програма встановлює головний напрямок – системні реформи, що передбачені Угодою про асоціацію України з ЄС. Чітко задані дві основні цілі – безпека і розвиток. Безпека означає „відновлення територіальної цілісності України, звільнення її від терористів, чужоземних військ та найманців, встановлення належної контролю за державним кордоном та забезпечення його недоторканості“, для чого необхідна реформа армії. Розвиток розкривається далі як головний процес. Непоганою є ідея демократичної цивільної (правильно, мабуть, громадської) контролю за владою. Також цікавою є ідея міжнародного своєрідного „Плян Маршала для України“. Свобода підприємницької діяльності та середня класа як основа соціальної структури країни – ці ідеї спільні з „Батьківщиною“. Окремо виписані іновачії в сфері енергетики та стратегія „імпортерний газ поступово має бути замінений газом власного видобування“. Також увага приділяється крокам гуманітарного розвитку. За винятком відсутності згадки про українське село, ця програма виглядає досить збалансованою.

Занадто конкретно, дуже іновачійною, але трохи картатою виглядає програма партії „Самопоміч“. Формально це програма лише тому, що вона містить іновачії, і саме завдяки їм є програмою. Цікаво, що програма починається з чіткої ідентифікації, „хто такі є українці“. Головна стратегія Укра-

їни – єдність. Іновачія щодо безпеки – підтримка громадян, які самоорганізувалися для допомоги військовим, підвищення власної обізнаності, фізичної форми та патріотичного духу. Іновачія – запровадження муніципальних органів правопорядку. Суперечлива ідея – формування сучасного українського села як архетипової цінності та одного з основних джерел національної ідентичності. Іновачія – створення осередків зростання та інструментів розвитку – технологічних та індустриальних парків, експортно-кредитного агентства, банку розвитку та фонду модернізації. Декларативна ідея – формування економіки України як економіки знань. Іновачія – академічне та студентське самоврядування. Іновачія – створення незалежного Національного фонду досліджень для фінансування фундаментальних, прикладних досліджень, іновачійних проектів та стартапів. Не дуже зрозуміла іновачія – створення мережі Державних ключових лабораторій. Від програми виникає враження, що її писали доволі молоді революціонери. Це породжує велику симпатію до підходу, але і критичне налаштування до ігнорування програмою системних перетворень в країні та опису інших базових системних процесів.

Партійні програми – це особливий жанр. Звичайно їх пишуть не самі партійні провідники, для цього наймаються відповідні спеціалісти. Але партійна програма зазвичай показує вміння партійних очільників знайти добрих спеціалістів і з їх допомогою створити не просто агітку, а повноцінний документ, про який хоча б можна мати сподівання, що його хтось буде впроваджувати.

Отже, організаційними та інтелектуальними переможцями в моїй експертній оцінці виборчих програм є три партії – „Батьківщина“, „Народний фронт“ та „Самопоміч“.

(„Українська правда“, 20 жовтня)

Дежа в'ю 1917-го...

(Закінчення зі стор. 1)

Україні величезні. Взяти все відразу не можна... Спочатку треба побудувати апарат в Україні і взятися за роботу, коли зброя буде в руках... Мета – знести козаків, зсередити розкласти їх, оселитися серед них, створити групи по селах і т. д. Безглуздя було б голодувати в Пітері, коли можна відвоювати хліб і вугілля...“.

Нарешті, Сталін у 1932 році – до „товариша Кагановича“: „...Найголовніше тепер – Україна...Справи на Україні геть погані... Якщо не візьмемося за виправлення становища на Україні, Україну можемо втратити...“.

Знаємо, як вони „виправляли становище“. Ніколи не забуде цього „виправлення“ українська земля, вщерть напоєна невинною кров'ю.

Таким же жахом нині віє від інтерв'ю С. Лаврова: „Ми допоможемо українським братам домовитися, як їм облаштувати свою країну...“. Спаси, Боже, Україну від цієї допомоги!

А закінчується це дипломатичне блюзнірство дуже підозрілою похвальбою на адресу Президента України Петра Порошенка і його миролюбності: „Президент Росії Володимир Путін веде з ним регу-

лярний діалог, вони зустрічалися особисто на різних заходах, у них налагоджений продуктивний телефонний контакт“.

Контакти між керівниками сусідніх держав, кажучи безвідносно, – завжди добре, але цей конкретний випадок, даруйте, потребує істотного уточнення: для кого саме, для якої сторони контакт є продуктивним? Може, П. Порошенко домігся, щоб Росія повернула Крим? Чи щоб вгамувала терористів на сході? Чи хоч би забрала від них танки і ракетні комплекси? І про який такий дивний „мир“ рапортує „переможно“ новопризначений голова Донецької обласної держадміністрації генерал Олександр Кіхтенко, повідомляючи про нову угоду між офіційним Києвом і командирами „Донецької народної республіки“ – у той час, як ця „республіка“ визнана в Україні терористичним угрупованням? То до чого насправді веде „регулярний діалог“ П. Порошенка з В. Путіним?

Відомий російський політолог Станіслав Белковський пише про це: „Москва зацікавлена в тому, щоб мати такого переговорного партнера, як Порошенко, дати йому зберегти обличчя перед парламентськими виборами, а також дати Блюкові Порошенка отримати більшість у Верховній Раді, що своєю чергою, забезпечить стабіль-

ність переговорного формату між Росією і Україною. Україна піддалася на російські умови, бо Порошенко сподівається досягти певних домовленостей з Путіним. Але треба добре розуміти, чого Путін прагне – збереження позабльокового статусу України, неутралізації її євроінтеграційних зусиль, створення в Україні зон постійної нестабільності“.

Якщо це так, то, виглядає, що перемога Порошенкової партії у цих виборах потрібна більше Москві ніж Україні? Припущення абсурдне, але незалежні українські політичні експерти справді бояться результату виборів, який дав би П. Порошенкові можливість утворити з депутатів від його партії конституційну більшість. Бо це де-факто зробило б Україну знов президентсько-парламентською республікою, хоч де-юре вона тепер – парламентсько-президентська, тобто державу в більшій мірі представляє Верховна Рада і нею обраний уряд. Зосередження влади в одних руках не сприяло б дальшому розвитку молоді української демократії.

Інша дуже важлива річ – в якій мірі нова депутатська коаліція в парламенті виявиться продуктивною і чи спроможеться здійснити реформи, що означатимуть безповоротний вибір суверенною Україною європейського майбутнього.

На це вони мають принаймні рік часу, оскільки у випадку позачергових виборів президент має право розпустити парламент лише після року діяльності нового депутатського складу.

Щодо В. Путіна і його, поза всіма сумнівами, лиховісного наміру знести Україну зсередини, спричинити економічний і політичний хаос, то цей намір, на нашу думку, передусім стосується Президента П. Порошенка, який, попри миролюбну зовнішність, насправді є затвердим горішком для зубів В. Путіна. П. Порошенко – це зовсім не Віктор Янукович, тому Москва знову діятиме через свою випробувану агенуру, яка приходиться до Верховної Ради, заздалегідь об'єднавшись в антиукраїнський і антипорошенківський „Опозиційний блок“.

Драматичність ситуації і її можливість переростання в нову трагедію полягає в тому, що коли „опозиціонери“ дістануть якийсь реальний руйнівний вплив, то в цьому великою мірою буде винен Президент П. Порошенко, який багато разів обіцяв подати законопроект про скасування мажоритарної складової у виборчій системі, але так і не зробив цього. А саме через мажоритарні округи і через прямі підкупи виборців „Опозиційний блок“ потрапив до Верховної Ради VIII скликання.

Війна на сході об'єднала турботами усю Україну

Україну підтримали італійці

КИЇВ. – 21 жовтня в Музеї пропаганди відбулася прес-конференція за участю гостей з Італії. Обговорювали актуальні для України питання зовнішньополітичних пріоритетів та допомогу українським воякам в зоні антитерористичної операції. Було презентовано експозицію в музеї – „НАТО в плякатах“.

„В умовах війни з Росією необхідно нарешті визнати, що позаблоковий статус – це була помилка української влади, злочин проти української державності. Наше завдання – інформувати Україну, що таке НАТО, провести ребрендинг цього терміну на український манер, домогтися скасування позаблоковості“, – заявив Сергій Пархоменко, директор Центру зовнішньополітичних досліджень OPAD (Organization for Poverty Alleviation and Development).

Керівник італійсько-української асоціації „Майдан“ Фабіо Преведело повідомив, що прибув до України передати потерпілим від російської агресії чергову гуманітарну допомогу від українців та італійців. Є в складі українських військ італійців Франческо Фонтана, який воює в батальйоні „Азов“.

Голова Християнського товариства українців Італії, координатор оргкомітету „Евромайдан Рим“ Олесь Городецький, повідомив, що під час останнього українського маршу в Італії було зібрано 4,500 євро на допомогу українським воякам.

Голова спілки „Студентський актив“ Євген Дробко відзначив: „Наша студентська організація долучилася до допомоги українській армії – ми підтримали ініціативу волонтерської мережі „Вільні люди“. Разом з активістами Одеси виникла ініціатива створити новий добровольчий батальйон „Одеса“.

Директор Музею Віктор Тригуб повідомив, що незабаром плянується ще одна виставка – „Кубань – це Україна“, яка матиме значення в інформаційній війні з Росією.

Музей пропаганди передав гостям з Італії роботи українських плякатистів для поширення на противагу путінській пропаганді.

Центр зовнішньополітичних досліджень OPAD

Подвиг Ігоря Гордійчука

Євген Цимбалюк

Указом Президента України Петра Порошенка від 21 жовтня полковникові Ігореві Гордійчукові, родом з села Залізниця Рівненської області, присвоєно звання Героя України за виняткову мужність і героїзм, виявлені у захисті територіальної цілісності і незалежності України, жертвоне служіння українському народові.

І. Гордійчук народився 12 листопада 1972 року, навчався в Київському інституті сухопутних військ Національної академії оборони України, закінчив з відзнакою факультет підготовки офіцерів оперативного-тактичного рівня.

12 серпня розвідники І. Гордійчука з групи спеціального призначення „Крим“ прорвалися на Савур-могили, перебрали контроль над спостережним пунктом на її вершині та розпочали коректування артилерійського вогню. Для знищення українського загону використовувалися російська артилерія та загони найманців з бронетехнікою, майже щоденно відбувалися штурми терористами Савур-могили. Була введена з ладу система зв'язку.

І. Гордійчук продовжував корегувати вогонь телефоном, був неодноразово контужений, позицій не покинув. 18 серпня була запланована ротація захисників Савур-могили, операцією керував полковник Петро Потехін, який повів на Савур-могили вісім вояків 25-ої повітряно-десантної бригади та 17 добровольців-розвідників 42-го батальйону територіальної оборони. До них приєдналася група артилерійських корегувальників, дві бронемашини.

Герой України полковник Ігор Гордійчук.

Після ротації І. Гордійчук залишився на Савур-могили. 19 серпня П. Потехін був важко поранений. 20 серпня прикордонний район був зайнятий російськими військами. 23 і 24 серпня вони штурмували висоту, танки стріляли прямим наведенням, кавказькі найманці атакували оборонців, але атака була відбита з чисельними втратами противника.

Наказ про відхід надійшов пізно увечері 24 серпня. І. Гордійчук віддав наказ про відступ вночі 25 серпня після 12 діб оборони Савур-могили. 29 серпня група І. Гордійчука разом з рештою оточених українських сил пішла на прорив. Під час руху до вантажівки, у якій були І. Гордійчук і сержант Сергій Стегар, було відкрито артилерійський та мінометний вогонь, в авті стався вибух, воно загорілося. Полковник був поранений – великий осколок потрапив в потилицю, не захищену каскою.

Російські десантники полонили непридуманого І. Гордійчука, С. Стегара та ще кількох бійців. Полонених забрали, а І. Гордійчука залишили помирати у полі. Однак, він вижив. Через два дні його привезли в дніпропетровську лікарню ім. Іллі Мечникова.

31 вересня полковник перебуває в реанімації нейрохірургічного відділення, переніс кілька операцій, стан залишається важким.

21 жовтня Президент П. Порошенко нагородив орденами Богдана Хмельницького, Данила Галицького, „За мужність“ та медалями велику групу вояків Збройних сил, Міністерства внутрішніх справ, прикордонної служби та державної охорони. 18 з них нагороджено посмертно.

Молилися за вояків на передовій лінії Відбулася молитовна хода

Хресна хода від Свято-Покровської церкви до колони Божої Матері в центрі Млинова. (Фото: Євген Цимбалюк)

Євген Корецький

МЛИНІВ, Рівненська область. – На свято Покрови відбулися в храмах молебні за бійців, які ведуть боротьбу на сході України проти агресора. Були покладені гірлянди до пам'ятного знака „Небесної сотні“.

Батькам учасників антитерористичної операції з Млинівського району були вручено подарунки, грошові допомоги в розмірі 1,000 грн., висловлено подяку за службу, патріотизм та відданість Україні їхніх дітей.

Патріотичні мотиви сповнили святковий концерт.

Марта Осадца

ЛьВІВ. – 19 жовтня від храму св. Архистратига Михаїла пройшла багатотисячна молитовна хода з нагоди 25-ої річниці виходу Української Греко-Католицької Церкви з підпілля. Ідучи вулицями міста, люди молилися на вервиці за мир та свободу усіх народів.

Духовенство несло мощі блаженних новомучеників УГКЦ Миколая Чернецького, Григорія

Лакоти, сестер Олімпії та Лаврентії, Йосафата Коциловського, Володимира Прийми. Ходу очолював Єпископ-помічник Львівської архієпархії Венедикт.

„Цією молитовною ходою ми єднаємось в молитві за мир в усьому світі і в Україні“, – сказав прес-секретар Львівської архієпархії УГКЦ о. Павло Дроздяк.

Закінчилася хода, котра тривала три години, на площі біля собору св. Юра.

Молитовна хода у Львові. (Фото: Маріанна Осадца)

Нова Верховна Рада...

(Закінчення зі стор. 1)

повідомив, що „буквально недавно почалися переговори з „Народним фронтом“, консультації між президентом і прем'єром“. „Ми пропонуємо долучитися до цих переговорів представникам „партій Майдану“ – „Самопоміч“ і „Батьківщині“, – підкреслив Ю. Луценко.

29 жовтня „Народний фронт“ запропонував свій варіант коаліційної угоди – з участю „Народного фронту“, „Блюку Петра Порошенка“, „Батьківщини“, „Самопоміч“ і Радикальної партії.

У перший же день виборів Центральної виборчої комісії опрацювала всі 100 відс. бюлетенів на закордонних виборчих дільницях. Переможцем вийшов „Народний фронт“, одержавши 25.38 відс. голосів. на

другому місці – партія „Самопоміч“, на третьому – партія „Блюк Петра Порошенка“.

Присутні на виборчих дільницях в Україні спостерігачі Організації з безпеки і співробітництва в Європі у своїх висновках щодо виборів ствердили, що вони відбулися згідно з демократичними вимогами.

Президент Українського Конгресового Комітету Америки Тамара Олексій під час зустрічі з журналістами в Києві 27 жовтня підкреслила: „Ці парламентські вибори були найчеснішими з усіх тих, які я бачила, починаючи з 1994 року“. Вона розповіла, що 105 спостерігачів від УККА побували у дев'яти регіонах України та відвідали понад 300 виборчих дільниць в Україні та закордонному виборчому окрузі.

(За повідомленнями засобів масової інформації)

Києво-Могилянський...

(Закінчення зі стор. 11)

лому році організація видала кілька звітів, де висловила передбачення про можливу агресію Росії проти України. Місія „Freedom House“ – захищати права і свободи людини, незалежно від того, де вони проживають, зазначив Д. Крамер, тим часом дії Росії загрожують не тільки Україні, а й усій світовій спільноті.

Нагорода була також присуджена д-рові Віліямові Білінгтонові – директору Бібліотеки Конгресу, який не зміг бути присутнім. Від його імені нагороду прийняв Посол В. Мілер.

Присвячену ювілеєві Могилянської імпрезу у Вашингтоні організаційно підтримали Комітет з питань України американського Конгресу та Посольство України в США.

В обох містах було представлено фільми про історію та сучасну ролю Києво-Могилянської академії та про вшанування пам'яті „Небесної сотні“: як тих, хто загинув під час Євромайдану, так і тих, хто віддає своє життя, захищаючи українські землі від російської агресії. Обидві стрічки були створені компанією „Золоті ворота“ з Києва, продюсер Василь Ілашук, режисери Андрій та Олександр Чернюк.

Під час ювілейних заходів присутні почули виступи представників молодого покоління з Києва.

Юлія Малешевська, чие відео на соціальних мережах „YouTube“ під назвою „Я українка“ отримало понад 7 млн. переглядів протягом двох тижнів, виголосила зворушливу промову й заслужила неохвальні оплески. Євген Хмара, один з піаністів на Майдані, який грав гімн перед шеренгами „Беркуту“, загравав український гімн та виконав музику до інших пісень. Його виступ створив хвилюючу атмосферу у залі, а присутні радо

підтримали його співом.

Віктор Галасюк, президент Української асоціації інноваційного розвитку, та Дмитро Костик, засновник і президент „Kodisoft“, відомий як „Стів Джобс України“, взяли участь у заходах та надали підтримку від самого початку планування подій. Відома співачка Руслана Лижичко була присутня на святкуванні у Вашингтоні. Вона виступила зі зворушливим привітанням і співом.

Програму завершив музичний виступ хорової капели „Спів-Життя“ під проводом Оксани Ласовської.

Міністер освіти України Сергій Квіт у своєму виступі заявив, що „для нас дуже символічним є перебувати в місті, де через відданість народів і державі Президенті Джорджу Вашингтоні і Аврааму Лінкольні змінили хід історії. Їх приклад наповнює нас ще більшою наснагою продовжувати нашу боротьбу за свободу, справедливість і верховенство закону. В цей час, коли в Україні йде війна, значення освіти і науки є ще більшим. Майбутнє наших дітей залежить від нашої рішучості та наших цінностей“.

Заходи у Чикаго і Вашингтоні з відзначення 400-річного ювілею найстаршого університету України наповнили присутніх духом України, гордістю за сміливість і гідність української нації та бажанням підтримати український народ у його боротьбі за незалежність України.

Представники Національного університету „Києво-Могилянська академія“ та Києво-Могилянської Фундації Америки висловили щирі вдячність за довголітню і щедрі підтримку від української діаспори, волонтерів, друзів та спонзорів. Дякуючи цій підтримці, можна продовжувати історичну місію університету для майбутніх поколінь.

Марта Фаріон – президент Києво-Могилянської Фундації Америки.

Вшанували пам'ять...

(Закінчення зі стор. 9)

Б. Романенчук народився 23 лютого 1906 року у Воскресінцях ва Галичині. Гімназію закінчив у Рогатині 1929 року, потім вивчав слов'янську філологію і літературу у Львівському університеті, продовжив навчання в Пенсильванському університеті у Філадельфії (1955-1958), де отримав ступінь доктора філософії на основі дисертації „Модерністичні напрями в українській літературі в 1900-1923 років“. Працював учителем в Академічній гімназії (1942-1944) і в Другій державній гімназії у Львові.

Вийшовши 1944 року на захід, осів в таборі для переміщених осіб в Ляндеку, Австрія, де з іншими організував таборову гімназію. 1949 року емігрував до США, у Філадельфії був одним з організаторів Школи українознавства, викладав українську мову й літературу. Від 1960 року вчив слов'янські та німецьку мови в педагогічному коледжі в Пітсбургу, а опісля – в Наягара Фолс, Нью-Йорк.

Крім педагогіки, займався науковою і видавничою діяльністю, видав у Львові (1936) твори Лесі Українки, Миколи Хвильового, Євгена Маланюка, а в Кракові (1941-1944) твори Івана Франка,

Лесі Українки, Богдана-Ігоря Антоновича та інших. У Філадельфії видав „Слово о полку Ігоревім“ і кілька збірників поезій. Б. Романенчук був видавцем і редактором літературного журналу „Київ“ (1950-1961) і бібліографічного журналу „Українська книга“ (1971-1981).

Для Шкільної ради при Українському Конгресовому Комітеті Америки опрацював підручники, два томи історії української літератури „Азбуковник“, написав книгу „Українське письменство. Стара доба“. Був редактором журналу „Вісник“ і першим редактором „Національної трибуни“, головою осередку НТШ, деякий час редагував щоденник „Америка“, працював над регіональним збірником „Коломийщина“.

Б. Романенчук відійшов у вічність 9 січня 1989 року у Філадельфії, похований на цвинтарі св. Марії в Фокс-Чейсі.

Як зазначила Н. Пазуняк, Б. Романенчук завжди бачив українську літературу на тлі світової літератури. Л. Рудницький наголосив на патріотичній стороні особистості Б. Романенчука. Своїми спогадами поділилися його донька Оксана Левицька, Осип Рожка та О. Лужницький.

Прес-служба Товариства „Свята Софія“

„Мирний атом“...

(Закінчення зі стор. 5)

чить про стратегічний намір значно зменшити використання викопних вуглеводнів.

При тому, в разі успішного здійснення даного проекту, в Європі може початись ренесанс ядерної енергетики, довіра до якої була підірвана, не в останню чергу, і Чорнобильською аварією.

Проти кого діє подібне рішення – очевидно. Головними виробниками та експортерами цього виду ресурсів є Росія та країни арабського світу. Характерно, що „Ісламська держава“ – мабуть, найбільш активна і найнебезпечніша загроза мирові на планеті на даний момент – отримує фінансування частково від продажу вуглеводнів, частково – у вигляді фінансової підтримки від країн-продавців вуглеводнів.

Характерно, що країною, яка найголосніше протестує проти рішення Єврокомісії дозволити будівництво атомної електростанції у Великій Британії і погрожує оскаржити його в суді, є Австрія – великий ентузіаст і будівничий, разом з Росією, газопроводу „Південний потік“.

Протестують проти цього будівництва і численні групи природоохоронців. Не хотілося б кидати тінь на людей, які чесно і щиро переймаються долею природи. Але

після історії з „газпромівським слідом“ у середовищі груп, котрі протестували проти видобутку сланцевого газу в Європі, на жаль, не можна виключити, що і в рядах противників будівництва атомних електростанцій є люди, підкуплені кремлівськими грішми. Це особливо прикро, оскільки підриває довіру до руху, який би мав докласти максимальних зусиль не до протистояння ядерній енергетиці на користь спалювання викопного палива, а до громадської контролю за безпекою атомних станцій та належною утилізацією і збереженням радіоактивних відходів.

Безумовно, відмова від вуглеводнів в енергетиці (чи, принаймні, значне зменшення їх використання) не звільнить людства від вуглеводневої залежності. В будь-якому разі залишиться транспорт, який ще не скоро стане електричним (хоча значні кроки в тому напрямку робляться вже сьогодні) а також хемічна промисловість, в першу чергу – виробництво пластиків.

Проте навіть значне зменшення попиту на вуглеводні зробить нашу планету чистішою. Як в прямому значенні того слова, прибравши руді хвости диму з горизонту, так і в переносному – фінансово ослабивши божевільних, котрі волею випадку виявилися власниками „газової зброї“ та „чорного золота“.

(Еспресо ТВ, 9 жовтня)

**УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК
У США**

запрошує шановне громадянство на

**ВШАНУВАННЯ П'ЯТОЇ РІЧНИЦІ
З ДНЯ СМЕРТИ ОЛЕКСИ БІЛАНЮКА**

У ПРОГРАМІ:

Слово про Олексю Біланюка .....Альберт Кіпа

Презентація книжки в пам'ять О. Біланюка
„Лариса Петрівна Косач-Квітка (Лєся Українка). Біографічні матеріали.
Спогади. Іконографія“. Книга II ..... Тамара Скрипка

Спогад про Олексю Біланюка .....Лариса Біланюк

Фотофільм про життя та діяльність Олексю Біланюка

Імпреза відбудеться

у неділю, 9 листопада 2014 року

о 3-ій годині пополудні в приміщенні УВАН

206 West 100th Street,
New York, N.Y. 10025
Tel.: (212) 222-1866

СПОРТ

„Чорноморська Січ“ запрошує на свято

Омелян Твардовський

ВИПАНИ, Нью-Джерзі. – 15 листопада в Українському Американському Культурному Центрі Нью-Джерзі буде відзначено 90-ліття Українського спортивно-виховного товариства (УСВТ) „Чорноморська Січ“. 21 грудня 1924 року у найбільшому місті Нью-Джерзі – Ньюарку був створений цей унікальний український спортивно-виховний осередок.

Прибувши на чужину, бідні та безпомічні люди, здобуваючи нужденні засоби на прожиття, не розпливлися в чужому морі. Вони привезли з собою на чужину великий скарб гарячої любові до України та глибоку тугу за рідним краєм. Це й спонукало їх триматися свого гурту, своїх земляків, говорити рідною мовою, молитися за звичаєм батьків, творити свої товариства, організації, школи, будувати церкви, народні доми, друкувати книжки, видавати газети, журнали, збиратися на віча, маніфестації, творити єдину об'єднану національну спільноту.

Засновниками УСВТ і членами першої управи були Іван Гриник, Лев Муляр, Василь Фейло, Григорій Дорошенко, Іван Сакала, Іван Копцюк і Михайло Корда. Історію осередку можна поділити на два періоди, а саме: перший – від заснування до Другої світової війни, другий – після війни нинішнього часу.

В першому періоді осередок був справді парамілітарною організацією. Січовики проходили вишкіл, дуже наближений до військового, щоб бути готовими йти на поклик Батьківщини. З спортових ділянок були поширені кошківка, плавання, бейсбол, бовлінг (круглі). Найпопулярнішою була бейсболова дружина, на змагання якої приходило 5,000-7,000 глядачів. У 1931 році дружина у напівпрофесійній лізі здобула перемогу у першому чемпіонаті. Дружина з кошківки виступала в Українській лізі. Обом цим дружинам місцева американська преса присвячувала значну увагу.

В 1935 році в Проводі УСВТ працювали В. Фейло, Г. Дорошенко, Іван Атаманець, Степан Тросцянецький, Михайло Гаврилюк, Михайло Малецький, Василь Чучак, Михайло Петрушак, д-р Михайло Янкович, Василь Кузьма, Іван Конашевський. У 1938 році УСВТ придбало власний великий дім, який служив для потреб також інших українських організацій.

Значно послабшала праця в часі Другої світової війни. Майже половина членства (близько 500 осіб) була покликана до американських збройних сил, і значна кількість з них полягла на фронтах війни з Німеччиною і Японією. Крім спортової ділянки, в цьому часі діяли хор, тан-

цювальний ансамбль та Українсько-Американський політичний клуб, який знайомив американців з українським питанням.

Починаючи від 1949 року, УСВТ почало поповнюватися новими членами з Європи. Багато з них були спортсменами в Україні і пізніше на еміграції у Німеччині і Австрії. Постали нові ділянки спорту – копаний м'яч, відбиванка, настільний теніс, теніс, гокей, шахи і плавання.

Майже усі ланки стали членами американських спортивних федерацій та Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК), в яких січові дружини здобули ряд перемог у чемпіонатах.

УСВТ традиційно виховує спортову заміну, завдяки якій січові дружини традиційно виступають майже повністю в українських складах. УСВТ виховала ряд визначних зірок в копаному м'ячі, відбиванці, плаванні, настільному тенісі, які входили в різних роках до репрезентацій Америки та збірних УСЦАК. Найбільш відомі стали в копаному м'ячі – Зенон Снилик, Мирон Гура, Мирон Воробець, Михайло Фарміга; у відбиванці – Нестор Паславський; в настільному тенісі – Юрій Храневич; в тенісі – Зеня і д-р Зенон Матківський; у шахах – д-р Орест Попович, Петро Радомський; у плаванні – Рон Карнаух.

УСВТ в діаспорі є єдиним українським спортовим осередком, який уже 45 років проводить літні спортові школи, останніх 12 років – на оселі УНСоюзу Союзівці. Тисячі українського юнацтва за цей час пройшли ці вишколи, сотні стали з них активізуватися в діючих українських спортових осередках США, Канади і України. УСВТ – єдиний спортовий осередок, який уже 50 років видає єдиний в діаспорі двомовний український спортовий журнал „Наш спорт“.

Тепер у провіді УСВТ на різних постах працюють Омелян Твардовський, Гриць Сергіїв, Бил Вінсент, Катя Куцина, д-р Володимир Бакум, Дарія Твардовська-Вінсент, Матвій Дубас, Ярослав Твардовський, Микола Гордінський, Никола Косцьолек, Олесь Гладкий, Адріан Стасюк, Михайло Завадівський, Юрій Юркевич, Андрій Панас, Таїса Бокало, Браєн Томко, Орест Пенцак і Олег Салевич.

Святкування 90-ліття УСВТ готує комітет, який покаже збірку світлин численних дружин усіх активних ділянок спорту. Відбудеться відзначення найкращих спортсменів, вечера, танцювальна забава при грі оркестри „Світанок“. Вступ 75 дол. Квитки можна замовити телефоном у Лідії Левицької: 973-867-8854. Запрошуємо спортсменів, батьків спортивного активу, симпатиків спорту і ветеранів усіх ділянок спорту.

Україна на футбольних площах

■ 23 жовтня Міжнародна федерація футбольних асоціацій (ФІФА) оприлюднила нову оцінку національних збірних команд, згідно з якою збірна України увійшла в 20-ку найсильніших команд світу. Порівняно з минулим місяцем українці піднялися на п'ять рядків – з 24-го на 19-те місце, обійшли збірну Англії, яка перебуває на 20-му місці. Збірна Росії посіла 30-те місце. Десять найсильніших національних збірних світу складають команди Німеччини, Аргентини, Колумбії, Бельгії, Голандії, Бразилії, Франції, Уругваю, Португалії та Іспанії. Оцінка оновлюється раз на місяць. Наступна версія буде опублікована 27 листопада.

■ У третій турі групового етапу Ліги чемпіонів донецький „Шахтар“ 21 жовтня розгромив білоруську команду „БАТЕ“ з рахунком 0:7. Чотири з семи голів „Шахтар“ забив за 10 хвилин перед закінченням першої половини гри. Відзначився нападник „Шахтаря“ Луїс Адріано, який забив у цій грі п'ять голів. „Шахтар“ посів друге місце в групі. Тепер команда гратиме 5 листопада з „БАТЕ“, 25 листопада – з командою „Атлетик“ (Іспанія).

■ У Києві на стадіоні „Динамо“ ім. Валерія Лобановського 22 жовтня відбулася гра третьої тури групового етапу Ліги Європи, в якій харківський „Металіст“ приймав польську „Легію“ (Варшава) і поступився з рахунком 0:1. „Металіст“ програв третю гру поспіль і залишився на останньому місці в турнірній таблиці. У „Легії“ три перемоги і максимальна кількість точок. Наступні місця ділять бельгійський „Локерен“ і турецький „Трабзонспор“. Вони виграли в „Металіста“ і програли „Легії“. 6 листопада „Металіст“ знову гратиме з „Легією“, а 11 грудня з „Локереном“. Команда „Динамо“ (Київ) посідає друге місце в групі, маючи дві перемоги і шість точок. Кияни перемогли румунську команду „Стяуа“ (3:1) і програли данському „Ольборгові“ (3:0). Наступні змагання киян – 6 листопада з „Ольборгом“ (Данія) і 27 листопада з „Ріу Аві“ (Португалія). Команда „Дніпро“ (Дніпропетровськ), не маючи жодної перемоги в групі, поділяє останні місця з командою Карабаху (Азербайджан). „Дніпро“ 23 жовтня програв „Карабаху“ (1:0). Наступні змагання 11 грудня з командою „Сен-Етьєн“ (Франція).

■ У відбіркових змаганнях Чемпіонату Європи 2016 року команда України посідає третє місце в групі після Словаччини та Іспанії. Вона гратиме наступного року з Люксембургом 14 червня, з Білоруссю 5 вересня, з Іспанією 12 жовтня. (УНІАН)

„Слухайте уважно!“

(Закінчення зі стор. 4)

ли читати. Отримуємо інформацію з екранів – телевізора, планшета чи комп'ютера. Тексти стають короткими, концентрованими. А коли ми читаємо книгу, ми можемо зробити просту річ – зупинитися на хвилину і подумати. Ритм нашого життя сьогодні багато в чому визначається тим, як і яку інформацію ми отримуємо та сприймаємо. Книга дуже добре вирівнює цей ритм.

Ми сьогодні уже говорили про „уважне слухання“. Час на себе – це також можливість почути. Перш за все, це можливість почути Бога і поспілкуватися з ним. Нерідко люди приходять до священника з такими словами: „Я молюся, говорю до Бога, кричу до Нього, але, видається, наче Він мене не чує“. Настільки домагаюся своїм криком відповіді, що й не можу почути її, коли вона з Божих уст звучить. Заговорюємося, навіть у молитві. Думаю, так стається через те, що ми настійливо, активно, навіть конвulsивно кон-

центруємося на тому, чого, на нашу думку, найбільше потребуємо. І при цьому ми забуваємо спинитися, озирнутися і прийняти з вдячністю те, що маємо уже сьогодні. Ми спішимо жити потім, а виходить, що найбільше шкодуємо за тим, що було колись: восени – за літом, за любов'ю в розлуці, за юними роками на старості. Озираючись, зрозуміємо, як часто ми без вдячності, як належне сприймали те, що маємо.

Я переконаний, що усі ми дуже збагачуємося, коли дякуємо, коли у якийсь момент на усе дане починаємо дивитися з вдячністю. Погляньте на зелені крони дерев за цим вікном. Узимку вони білосніжні. На мільйон таке дерево – одне. Часом зранку ці крони легенько мерехтять, відбиваючи сонце. Ми б відчували цінність цих дерев, якби їх почали рубати. А сьогодні навіть не помічаємо, сьогодні мені важко зрозуміти, що це все – для мене. Але наскільки багатим я стану, коли прийму цей простий факт!

Подивися навколо, будь вдячним, будь від цього багатим!

(zbruc.eu, 13 жовтня)

ТАРАС ШЕВЧЕНКО
ПОЕТ ХУДОЖНИК ІКОНА

Зображення – Шевченко на Майдані.

Субота 8 листопада 2014
о год. 7 веч.

„Борітеся – поборете!“
Шевченко
як революціонер
в сучасній Україні

Читання –
Василь Махно
та **Олександр Мотиль**;
відео – **Василь Лопух**.

Вечір поезії, музики та зображень присвячено триваючій боротьбі України за свободу, про революційну, бойову сторону Т. Шевченка. В українській та англійській мовах.

У зв'язку з виставкою

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110
www.ukrainianmuseum.org

Вступ (включно з перекусом): 15 дол.; члени, сеньори: 10 дол.; студенти: 5 дол.

Заняття у грудні 2014 р. в Українському Музею

УКРАЇНСЬКІ РІЗДВЯНІ ТРАДИЦІЇ

субота, 6 грудня, 10:00 ранку – 1:00 по пол.

Заняття для дорослих і молоді від 16 років. Учасники ознайомляться з українськими різдвяними традиціями та практично навчаться пекти калачі і киші. На курс можуть зголошуватися дорослі та студенти від 16 років. Плата за навчання: дорослі – 25 дол.; студенти віком від 16 років і сеньйори – 20 дол.; члени Музею дістають знижку 10%.
Просимо зголоситися заздалегідь.

ПРИКРАСИ НА ЯЛИНКУ

субота, 13 грудня, 2:00 – 4:00 по пол.

неділя, 14 грудня, 11:00 ранку – 1:00 по пол. або 2:00 – 4:00 по пол.

Діти і дорослі матимуть нагоду навчитися робити традиційні прикраси на ялинку з намистин, орхів, кольорових стрічок і паперу. Плата за навчання: дорослі – 15 дол.; студенти віком від 12 років і сеньйори – 10 дол.; діти від 7 до 12 років – 5 дол.; члени Музею дістають знижку 10%.
Просимо зголоситися заздалегідь.

The Ukrainian Museum's traditional arts and education programs are funded in part by the New York State Council on the Arts with the support of Governor Andrew Cuomo and the New York State Legislature.

The Ukrainian Museum's programs are supported, in part, by public funds from the New York City Department of Cultural Affairs in partnership with the City Council.

Український Музей
222 East 6th Street
New York, NY 10003
Tel: 212.228.0110 Fax: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org • www.ukrainianmuseum.org

Години музею:
від середи до неділі
11:30 рано–5:00 год. по пол.

РІЗДВЯНИЙ

В
Українському
Музеї

БАЗАР

6–7 грудня 2014 р.
11:00 – 5:00 год.

Надзвичайна нагода закупити:

- різдвяні картки
- унікальні прикраси на ялинку
- ювелірні вироби
- книжки
- вишивки
- кераміку, різьблені вироби
- мистецькі твори
- домашнє печиво
- ... і багато більше!

Базар організовано добровольцями УМ які сходяться що середи

Український Музей

222 East 6th Street
New York, NY 10003
Tel: 212.228.0110 Fax: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Години музею:
від середи до неділі
11:30 рано–5:00 год. по пол.

Зацікавлені в покупці власного будинку?

Подавайте заяву **знижку** від вартості **\$500** оформлення **кредит і отримайте** заяви!*

Примітки: Знижка \$500 поширюється тільки на перші моргеджі і перефінансування; знижка поширюється тільки на заяви, які затверджені і буде застосована після завершення процесу покупки. Будинок має бути в межах 100 миль від УФКС філії. Відвідайте rufcu.mortgagewebcenter.com для поточних процентних ставок і заповнення аплікації онлайн. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Зверніться до нас для більш детальної інформації по телефону 877-968-7828.

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH ALBANY, NY | SACRAMENTO, CA | SYRACUSE, NY | BOSTON, MA | PORTLAND, OR | BUFFALO, NY | VANCOUVER, WA | WEBSTER, NY
OFFICES 518.266.0791 | 916.721.1188 | 315.471.4074 | 781.493.6733 | 503.774.1444 | 716.847.6655 | 360.597.2096 | 585.545-6276

www.rufcu.org 877-968-7828 Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973)538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ - АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРИТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Щоб розмістити рекламу
у „Свободі“, телефонуйте на
973-292-9800,
дод. 3040

**With a SRNYFCU checking account and
online banking paying bills is as
easy as 1, 2, 3!**

- 1. No checks to write**
- 2. No envelopes to lick**
- 3. No stamps to stick**

Just a click!

E-statements too!

www.selfreliancenewyork.org

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed
by the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

В Парижі помер Аркадій Жуковський

Микола Железняк

2 жовтня на 93-му році життя в Парижі відійшов у засвіти Аркадій Жуковський – історик, громадський діяч, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка та довголітній голова його Європейського осередку, чужоземний член Національної Академії Наук України, почесний громадянин Чернівців, кавалер українських та французьких державних нагород, зокрема орденів „За заслуги“ I й II ступенів.

А. Жуковський знав в Україні та за її межами як автор глибоких досліджень з проблем історії Церкви, національно-визвольного руху в Україні, краєзнавства Буковини, українсько-французьких політичних і культурних взаємин.

Народився А. Жуковський 12 січня 1922 року в родині православної священика в Чернівцях. Після закінчення ліцею з румунською мовою навчання в 1940 році він вступив на філософський факультет Чернівецького університету. Однак, студії перервав початок Другої світової війни. Родина Жуковських залишила рідне місто й виїхала до Австрії.

А. Жуковський продовжив навчання у Вроцлаві (Польща), а пізніше – у Граці (Австрія), де у квітні 1949 року отримав диплом інженера-будівельника. У 1969 році він здобув докторат в Українсько-

му Вільному Університеті (УВУ) за працю „Петро Могила й питання єдності Церков“. У 1976 році А. Жуковський захистив у Сорбонні докторську працю про Києво-Могилянську академію як культурний і освітній осередок Східної Європи.

У 1960-1988 роках він викладав українську географію, історію, мистецтво в Інституті східних мов та цивілізацій Паризького університету, водночас від 1969 року був професором, згодом продеканом філософського факультету УВУ.

Понад 50 років А. Жуковський працював у НТШ. Саме йому довелося закінчувати головний проєкт життя свого приятеля Володимира Кубійовича та й усього НТШ – „Енциклопедію українознавства“. А. Жуковський був ініціатором видання спільного енциклопедичного видання НТШ і НАН України, що нині всім відоме як „Енциклопедія сучасної України“. Від 1998 року він був співголовою Головної редакційної колегії.

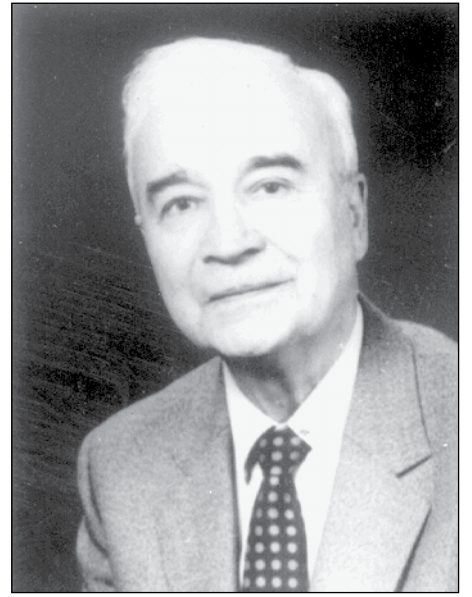
Майже 10 років (1983-1995) А. Жуковський був президентом Бібліотеки ім. Симона Петлюри в Парижі. Йому належить ідея видання антології української літератури французькою мовою, за яку він отримав премію ім. Івана Франка Національної спілки письменників України.

Проф. А. Жуковський жив Укра-

їною, болісно сприймав її проблеми, радів успіхам і засмучувався від поразок, працював для її розвитку, для того, аби вона увійшла в коло європейських держав рівноправною, багатою, вільною й гордою. Таким залишився він у наших серцях, таким його знатимуть нащадки. А. Жуковський відійшов від нас, але лишилися його численні книги, статті, розвідки, великі справи, у центрі яких завжди була Україна.

Патріоти, як і герої, не вмирають!

Микола Железняк – український мовознавець, виконувач обов'язків директора Інституту енциклопедичних досліджень України, відповідальний секретар Головної редакційної колегії „Енциклопедії сучасної України“.

Св. п. Аркадій Жуковський

ПОДЯКА

31 жовтня 2013 року відійшла у вічність наша найдорожча та незаступима

СВ. П.

ТЕОДОЗІЯ „ДОЗЯ“ КАНДА КІЧОРОВСЬКА

Ми, діти і внуки св. п. Теодозії, щиро дякуємо:

Отцеві Василеві Тиводарові з церкви св. Покрови Божої Матері у Озоун-Парку за духовну опіку над нами і Мамцею та за відслушення парастасу та похоронної Служби Божої в Нью-Йорку,

Отцеві Романові Пітулі за відправу св. Літургії у Церкві св. Івана Хрестителя у Мейзвилі, Пенсильванія,

Отцям Робертові Гічінз і Василеві Харукові при Церкві св. Родини за відправу похоронних обрядів у Вашингтоні. Також сердечно дякуємо Стефанові Шишці і Юрієві Добчанському за прекрасно відспівану похоронну Службу Божу, та Родині Шморгунів - за притулок.

Дякуємо усім друзям за співчуття, а також різним організаціям - Пласт, Пластове Плем'я „Перші Стежі“, Союз Українок Америки (і відділи 64 НЙ і 78 Ваш. ДК), Світова Федерація Українських Жіночих Організацій та колишня Фінансова Комісія СФУЖО на Північну Америку, Наукове Товариство ім. Шевченка, Патріархальне Товариство, Товариство „св. Софія“, Український Католицький Університет, Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Нью-Йорку - за пам'ять про Мамцю і її життєву діяльність.

У світлу пам'ять Теодозії Кічоровської зложили:

На Святі Літургії

Сюзан Вакаро, Данієла Морелі

На Святі Літургії у Церкві Святої Покрови Божої Матері в Озоун-Парку, Нью-Йорк

Селма Горовіц, Перла і Карло Філд, Елисавета і Даглас Угліг, Мері і Алан Рот, Євдокія Якобчук, Люся Рідка, Віра і Ігор Павлишин з родиню, Соня і Петро Круль, Терешка Бень, Дора Горбачевська, Наталка і Ігор Гавдяк, Зоряна Плекан

На Центр американсько-українських Зв'язків (Center for US-Ukrainian Relations)

100 Надя і Мирослав Шмігель

На Українську Католицьку Освітню Фундацію

300 Марта Кічоровська Кебало і Орест Кебало з доньками Андреею і Оленою, Роксоляна і Роман Мартин

200 Ліда і Роман Керницькі, Уляна і Джим Кампбел, Ірена і Олесь Кузьма

100 Марія Кічоровська Гузар, Галина Кічоровська Тейт, Роман Кічоровський, Надя Сілецька, Богданна Гелета, Наталка і Ігор Гавдяк, Богдан і Галина+ Титла, Роксоляна і Михайло Яримович, Марта Перейма, Ірена Яросевич, Таїса і Андрій Рак, Марта Коломиєць і Данило Яневський, Ірена Стадник, Марта Богачевська і Ростислав Хомяк

50 Ірина Куровицька, Тамара Сілецька

30 Дарія і Мирон Ярошевич

На потреби церкви св. Покрови Божої Матері у Озон-Парку, Нью-Йорк

500 Калина+ і Ярослав Козак, Пластова Фундація, Нью-Йорк

200 Уляна Кебало і Майк Джордж

100 Терешка Бень, Богданна і Володимир Гнатківські,

50 Володимира і Стефан Ганкевич, Маруся (Федорців) і Мирон Антонів, Соня і Петро Круль

30 Елизавет і Даглас Угліг

20 Перла і Карло Філд

На пресфонд журналу „Наше Життя“

100 Марта Кічоровська Кебало

У світлу пам'ять футболіста Івана Медведчука

Св. п. Іван Медведчук

Мрією спортсменів є нагорода на олімпійських іграх. Ці рядки присвячую св. п. Іванові Медведчукові, одному із змагунів футбольної Олімпіади поневолених народів у Німеччині 1948 року. У цій Олімпіаді, крім українців, брали участь представники інших націй.

І. Медведчук народився 1924 року в Косові, до гімназії ходив у Коломиї. Під час Другої світової війни був вояком 1-ої Української дивізії. У таборі полонених в Ріміні грав футбол в таборній команді. Опісля переїхав до Англії, а весною 1948 року – до Німеччини, оселившись у Регензбурзі якраз напередодні згаданої Олімпіади. Його включили до складу української футбольної дружини. Він був спокійний, лагідної вдачі, товариський, а змагання – завзятий і твердий гуцул. Грав у захисті. Наша олімпійська дружи-

на, маючи сильний захист і таку саму атаку, здобула золоту медаль на Олімпіаді.

Після Олімпіади більшість змагунів разом з І. Медведчуком включились у регензбурзьку „Січ“. І. Медведчук вирізнявся гнучкістю, умів нейтралізувати атаку противника. Часто глядачі говорили, що І. Медведчук не бігає за м'ячем, але м'яч до нього прибігає. „Січ“ у той час грала в німецькій лізі і здобула першість в Оберфальці.

Восени 1949 року футболісти залишили Німеччину, виїхали до США і Канади. І. Медведчук залишився в Регензбурзі, у німецькій футбольній дружині вищої ліги. Через декілька років на короткий час приїхав до Канади, а коли повернувся до Німеччини, одружився і оселився на передмісті Франкфурту.

Поцестило йому дістатися до спеціальної частини американської армії, що займалася постачанням частин до літаків і танків. Пройшов відповідний вишкіл, дістав офіцерське звання і дійшов до ранги майора. І. Медведчук, крім української мови, володів польською, російською, німецькою й англійською мовами.

Я відвідав його вперше після турне по Європі чоловічого хору „Прометей“ з Філядельфії. Приємно було мені побувати з ним на військовій базі і прочитати на дверях його бюро напис не Йоган чи Джон, а „Майор Іван Медведчук“.

Ще раз після другого турне ми зустрілися в Штутгарті. Цим разом він нарікав, що почувається недобре, і 20 лютого 1990 року помер від раку хребта, залишивши дружину і дочку. Пам'ять про І. Медведчука назавжди з нами.

Микола Касян,

Елкінс-Парк, Пенсильванія

Повідомляємо українське громадянство в діяспорі і в Україні, що 21 жовтня 2014 року відійшов з цього світу у кращий світ один із когорти борців за волю й долю України, активний суспільний і політичний діяч

СВ. П.

мгр. ВОЛОДИМИР БОГДАН МИКУЛА

нар. 24 січня 1926 року в с. Михайлівці, пов. Рудки, Львівської області, в родині священика о. Василя Мікули і Марії (з Ольшанських), абсолювент Української Академічної Гімназії („Головної“) у Львові, кол. учасник 1-ої Української Дивізії „Галичина“ Української Національної Армії, градуант Лондонського і Оксфордського Університетів в Англії, кол. Голова Відділу Союзу Українців у Великій Британії в м. Болтоні, Лянкашир, кол. Секретар Української Студентської Громади в Ріміні, та у Великобританії, а також Управи Центрального Союзу Українського Студентства, кол. член Центральної Управи Товариства Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського, кол. член Крайової Управи Спілки Української Молоді у Великобританії та Центральної Управи СУМ, кол. провідний діяч ОУН, кол. Секретар Англо-Українського Товариства, Товариства Молоді АБН у Великобританії та Ліги Європейської Свободи у Великобританії, довголітній редактор англomовного квартальника „The Ukrainian Review“ в Лондоні, Великобританія, журналіст, кол. працівник англійської радіокомпанії БіБіСі, а згодом Української Видавничої Спілки в Лондоні, редактор багатьох англomовних видань у Великобританії, автор багатьох статей і публікацій, співавтор з Вірою Річ перекладу книжки поезій Шевченка на англійську мову п.н. „Song Out of Darkness“, автор написаних «Споминів», кол. член Пен-Клубу і Спілки Журналістів Великобританії, дослідник-історик, мовознавець-поліглот і перекладач, довголітній член редакції видавництва „Engineering Information, Inc.“ в Нью-Йорку, ЗСА, кол. член Головної Управи ООЧСУ в ЗСА, кол. Голова Відділу УККА в Йонкерсі і член Крайової Ради УККА, кол. учитель шкіл українознавства в Асторії і Йонкерсі, Н.Й., кол. директор Школи українознавства в Йонкерсі, член. Наукового Товариства ім. Шевченка.

Прощання в похоронному заведенні „Whalen and Ball“ відбулися 24 жовтня 2014 року від год. 5:30 – 9:00 вечора. Панахида - о год. 8:00. Похоронна відправа - 25 жовтня 2014 року о год. 10:00 ранку в церкві св. Михайла, а похорон на цвинтарі Святого Духа в „Campbell Hall, NY“.

Вічна Йому пам'ять!

У смутку залишилися: Дружина Богдана Марія Микула з родини Фризів, доньки: Тетяна з чоловіком полк. Давидом Прончиком, Ярослава з чоловіком Степаном О'Ніл, сини: Роман Микула з дружиною Одрі, Данило Микула з дружиною Катериною, Юрій Микула, внуки: Матвій, Марко і Наталя Прончики, Ейден і Реґан О'Ніл, Галина і Романа Микула, Софія, Ксеня, і Володимир Микула, сестри Покійного: Надя Качан і Ірина Боднарчук з родинами, братови: Марійка, Тамара, і Марія з родинами, племінники і племінниці, кузин Юрій І. Микула з родиною, теща Катерина Фриз, шваґри Володимир, Ігор, і Михайло Фриз з родинами, ближча і дальша родина в ЗСА, Україні, Польщі і Англії.

Ділимося сумною вісткою що 4 жовтня 2014 р., на 90 році життя, відійшов у вічність наш Батько, Дідо та Вуйко

СВ. П.

Богдан Юрій Жеребецький

нар. в Яворові 5 липня 1924 р. пом. в Fishkill, NY 4 жовтня 2014 р.

Похований 9 жовтня 2014 р. на цвинтарі Св. Андрія в South Bound Brook, NJ.

Вічна Йому пам'ять!

За присутність на похоронних відправах та вислови співчуття щиро дякуємо.

Родини: Марти та Ярка Ставничих
Інусі та Томаса Екгардт

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

ПОДЯКА

10 травня 2014 року відійшла у вічність наша найдорожча та незаступима

СВ. П.

КАЛИНА ТАТАРСЬКА КОЗАК

Чоловік Ярослав та уся родина складають щирю подяку парохів церкви Благовіщення Пречистої Діви Марії у Мелроз-Парку, ПА, о. Ігореві Роїкові, за духовну опіку та за відправу традиційних похоронних обрядів. Родина також складає сердечну подяку всім приятелям і знайомим, що були присутні на похороні і на тризні, та всім, хто листовно надіслав вислови співчуття, і тим надав сильну підтримку у час глибокого смутку.

У світлу пам'ять Калини Козак зложили:

На Святі Літургії у Церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії

Стефан Абрам, Ольга Богна, Євген і Наталя Луців, Зенон і Оксана Яримович, Оксана Ткачук, Ірина і Микола Бучковські, Євген і Ліда Марків, Богдан і Христя Сенік, Адріян і Еріка Ткач, Євгенія Гардецька, Борис і Ніля Павлюк, Марія Тимчук, Микола і Ірена Зварич, Роман і Валентина Лужецькі, Микола Пришляк, Євген і Стефа Зиблікевич, Стефан і Юстина Кундеревич, Ігор і Марійка Чижович, Марія Кондрат, Іреней і Оксана Ісаїв, Пласт „Сіроманці“

На Український Музей в Нью Йорку

\$500 Ярослав Козак, Тарас і Ліса Козак
\$235 Працівники L-3 Communications
\$200 Іреней і Оксана Ісаїв, Любомир Романків
\$100 Марія Кічоровська Гузар і Пітер Мавнтен, Галина Зоя Кічоровська Тейт, Віра і Роман Андрейчик, Марта Качай, Ольга і Роман Качай, Орест і Марта Лесюк, Євген і Наталя Луців, Микола Пришляк, Богдан і Христя Сенік, Іван і Мирося Гіл, Чарлс Таґерт, Нестор і Аніса Шуст, Роман і Зірка Воронка, Мирон і Уляна Бабюк
\$50 Юрій і Марія Українські, Спірос і Глорія Цокас, Ірина і Микола Бучковські, Борис і Звенислава Захарчук, Вячеслав Нікіш, Адріян і Доротея Гаврилів
\$40 Євген і Лідія Марків
\$30 Анна Долинська, Андрій, Зіна і Вікторія Заяць, Роман і Валентина Лужецькі
\$25 Роксоляна Гарасимович, Юрій Данилів, Христіна Чорпіта
\$20 Михайло Юрчак

На Український Спортовий Осередок „Тризуб“

\$100 Ігор і Марійка Чижович

На Пресовий Фонд Журналу Союзу Українок Америки „Наше Життя“

\$500 Ярослав Козак, Тарас і Ліса Козак
\$120 Працівники L-3 Communications
\$100 Орест і Марта Кічоровська Кебало з родиною, 90ий відділ СУА у Філадельфії, Іреней і Оксана Ісаїв, Марія Кондрат, Юрій і Женя Кюфас
\$50 Адріян і Доротея Гаврилів, Мирон і Славомира Білас, Надя і Любомир Лучанко, Богдан і Світляна Кордуба
\$25 Богдан і Віра Тодорів, Анна Гаврилук
\$20 Тарас Коваль, Ольга Бохна, Оксана Ткачук, Марія Тимчук, Роман і Валентина Лужецькі

У першу болючу річницю відходу у вічність Найдорожчої Мамці, Бабці, Тети

СВ. П.

Теодозії Кічоровської з дому Канда

заупокійні Святі Літургії будуть відслужені 31 жовтня 2014 року в
- Церкві св Покрови Божої Матері в Озоун-Парку
- Церкві св Івана Хрестителя у Мейзвилі, Пенсильванія

Просимо о молитви за спокій душі

Вічна Їй пам'ять!

Діти, внуки і племінники

ГУЦУЛИ НА БАРИКАДАХ

Пісні, музика та ритуали
з Карпат і Майдану

Мистецька група "Яра" представить концерт традиційних зимових пісень з колядниками з Гуцульщини зі села Криворівня.

субота
6 грудня 2014 р.
о год. 7 веч.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110
www.ukrainianmuseum.org

Вступ (включно з перекускою): 20 дол.; члени, сеньори, студенти – 18 дол.; для дітей до 12 років – 10 дол. Обмежена кількість місць! Квитки продаватимуться з 15 листопада.

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

Відділ 973-292-9800, дод. 3040
реклами
в „Свободі“

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Tel.: 908-508-1728 • Fax: (973) 292-0900
e-mail: swelhasch@gmail.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

LYTWIN & LYTWIN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

9.9% APR*

VISA PLATINUM Credit Card

**Без
Щорічної
Оплати**

**Заповніть
Аплікацію
Онлайн**

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C.N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**Full
Financial
Services**

*Annual Percentage Rate. Річна % ставка на день. 5ого вересня 2014р. становить 9.9%. Сконтактуйтеся з Каскою "Самомімі", щоб дізнатися сучасні ставки, які мінюються. Ця пропозиція чинна від 5 вересня 2014 р. і може бути скасована без попереднього повідомлення. Тільки для діючих і нових членів Кредитівня. За додатковою інформацією телефонуйте на № 888.222.8571.

